KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 4
Fragmenty biblijne

Edycja Świętego Pawła

37 ksiąg · 398 różnych siglów · 513 wystąpień · 957 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Wj Księga Wyjścia 3
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 3
1 Sm 1 Księga Samuela 4
2 Krn 2 Księga Kronik 4
Hi Księga Hioba 4
Ps Księga Psalmów 5
Prz Księga Przysłów 7
Koh Księga Koheleta 8
Iz Księga Izajasza 8
Jr Księga Jeremiasza 9
Ez Księga Ezechiela 9
Dn Księga Daniela 10
Oz Księga Ozeasza 10
Mi Księga Micheasza 10
Mt Ewangelia według św. Mateusza 10
Mk Ewangelia według św. Marka 11
Łk Ewangelia według św. Łukasza 12
J Ewangelia według św. Jana 12
Dz Dzieje Apostolskie 16
Rz List do Rzymian 17
1 Kor 1 List do Koryntian 20
2 Kor 2 List do Koryntian 22
Ga List do Galatów 23
Ef List do Efezjan 23
Flp List do Filipian 24
Kol List do Kolosan 25
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 26
2 Tes 2 List do Tesaloniczan 26
1 Tm 1 List do Tymoteusza 26
2 Tm 2 List do Tymoteusza 26
Tt List do Tytusa 27
Hbr List do Hebrajczyków 27
Jk List św. Jakuba Apostoła 28
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 28
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 29
1 J 1 List św. Jana Apostoła 29

Księga Rodzaju

Rdz 1,26–30

Lekcja 4: s. 3, 5

26 I rzekł Bóg: "Uczyńmy ludzi na Nasz obraz,
podobnych do Nas. Niech panują nad rybami
morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad
bydłem, nad całą ziemią i nad wszelkimi
zwierzętami pełzającymi po ziemi". 27 I stworzył
Bóg ludzi na swój obraz: na obraz Boży ich
stworzył. Stworzył ich jako mężczyznę i kobietę .
28 I błogosławił im, mówiąc: "Bądźcie płodni,
mnóżcie się i zaludniajcie ziemię oraz czyńcie ją
sobie poddaną. Panujcie nad rybami morskimi,
nad ptactwem powietrznym i nad wszelką istotą
poruszającą się po ziemi". 29 I rzekł Bóg: "Oto
dałem wam wszelkie rośliny na całej ziemi,
wydające nasienie, i wszelkie drzewa 30 A dla
wszelkiego zwierzęcia polnego i wszelkiego
ptactwa powietrznego, i dla wszystkiego, co się
porusza po ziemi i ma w sobie życie, daję na
pokarm wszelkie rośliny zielone" I tak się stało.

Rdz 2,16–17.22–25

Lekcja 4: s. 3, 5

16 Przykazał też PAN Bóg człowiekowi: "Możesz
jeść owoce ze wszystkich drzew tego ogrodu. 17
Nie wolno ci jednak jeść z drzewa poznania dobra
i zła, bo gdy zjesz z niego, na pewno umrzesz".

22 Z żebra, które PAN Bóg wyjął z mężczyzny,
utworzył kobietę i przyprowadził ją do niego . 23
Wtedy mężczyzna rzekł: "Ta wreszcie jest kością
z moich kości i ciałem z mego ciała. Będzie się
zwała kobietą, bo z mężczyzny została wzięta". 24
Dlatego opuści mężczyzna swego ojca i swoją
matkę, a złączy się ze swoją żoną, tak że staną się
jednym ciałem. 25 Mężczyzna i jego żona byli
nadzy, ale nie odczuwali wstydu.

Rdz 3,1–24

Lekcja 4: s. 2, 3, 5, 6

1 A wąż był bardziej przebiegły od wszystkich
zwierząt polnych, które PAN Bóg uczynił. Rzekł
on do kobiety: "Czy Bóg rzeczywiście powiedział:
«Nie wolno wam jeść ze wszystkich drzew tego
ogrodu»?". 2 Kobieta odrzekła: "Owoce z drzew
tego ogrodu jeść możemy, 3 lecz o owocach
drzewa, które jest w środku ogrodu, Bóg
powiedział: «Nie będziecie z niego jeść, a nawet
go dotykać, abyście nie umarli»". 4 Odparł wąż
kobiecie: "Na pewno nie umrzecie. 5 Ale Bóg wie,
że gdy zjecie ten owoc, otworzą się wam oczy i
staniecie się jak Bóg: poznacie dobro i zło".

6 Wtedy kobieta spostrzegła, że owoce tego
drzewa ładnie wyglądają, są dobre do jedzenia i
do zdobycia wiedzy. Sięgnęła więc po owoc,
zjadła i dała też mężczyźnie, który był przy niej, a
on zjadł. 7 Wtedy obojgu otworzyły się oczy i
poznali, że są nadzy. Zerwali więc liście z drzewa
figowego i zrobili sobie przepaski. 8 A gdy
mężczyzna i jego żona usłyszeli głos PANA Boga,
przechadzającego się po ogrodzie podczas
powiewu wiatru, ukryli się przed PANEM
BOGIEM wśród drzew ogrodu. 9 Zawołał więc
PAN Bóg mężczyznę i spytał: "Gdzie jesteś?". 10
On odrzekł: "Słyszałem Twój głos w ogrodzie,
zląkłem się, gdyż jestem nagi, i ukryłem się".

11 Bóg zapytał: "Kto ci powiedział, że jesteś nagi?
Czy zjadłeś z drzewa, z którego zakazałem ci
jeść?". 12 Odpowiedział mężczyzna: "Kobieta,
którą postawiłeś przy mnie, dała mi owoc z
drzewa i zjadłem". 13 PAN Bóg zapytał kobietę:
"Dlaczego to uczyniłaś?". Kobieta odpowiedziała:
"Wąż mnie skusił i zjadłam". 14 Wówczas PAN Bóg
rzekł do węża: "Ponieważ to uczyniłeś, bądź
przeklęty wśród bydła i polnych zwierząt. Na
brzuchu będziesz pełzać i proch będziesz jeść
przez wszystkie dni swego życia. 15 Wprowadzam
nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim
potomstwem a jej potomstwem. Ono zdepcze ci
głowę, a ty zranisz mu piętę".

16 Do kobiety powiedział: "Pomnożę twoje bóle
związane z porodem. W bólu będziesz rodziła
dzieci. Do twojego męża będziesz lgnęła, ale on
będzie Panował nad tobą". 17 Po czym rzekł do
mężczyzny: "Ponieważ posłuchałeś kobiety i
zjadłeś owoc z drzewa, z którego zakazałem ci
jeść, przeklęta niech będzie ziemia z twego
powodu. W trudzie będziesz zdobywał na niej
pożywienie przez wszystkie dni życia. 18 Będzie ci
ona rodziła ciernie i osty, a przecież twoim
pokarmem mają być płody roli. 19 W pocie czoła
będziesz zdobywał pożywienie, aż wrócisz do
ziemi, bo z niej zostałeś wzięty. Bo z prochu
jesteś i do prochu wrócisz". 20 I dał mężczyzna
swej żonie imię Ewa, bo stała się matką
wszystkich żyjących.

21 PAN Bóg sporządził dla mężczyzny i kobiety
ubrania ze skóry i ich okrył. 22 Mówił też PAN
Bóg: "Oto człowiek stał się taki jak My zna dobro i
zło. Oby nie wyciągnął ręki i nie zerwał owocu z
drzewa życia, by go zjeść i żyć na wieki". 23
Usunął więc PAN Bóg człowieka z Edenu, aby
uprawiał ziemię, z której został wzięty. 24
Wypędził go i postawił na wschód od Edenu
cherubów z wirującym ognistym mieczem, by
strzegli drogi do drzewa życia.

Rdz 4,1–13

Lekcja 4: s. 3, 4, 13

1 Adam współżył ze swoją żoną Ewą. Ona poczęła
i urodziła Kaina. Rzekła więc: "Otrzymałam
mężczyznę od PANA". 2 Następnie urodziła jego
brata Abla. Abel został pasterzem owiec, a Kain
uprawiał rolę. 3 Po jakimś czasie Kain składał
PANU ofiarę z plonów ziemi. 4 Także Abel złożył
ofiarę z pierworodnych zwierząt swojego stada
oraz z ich tłuszczu. PAN spojrzał na Abla i jego
ofiarę, 5 na Kaina natomiast i jego ofiarę nie
spojrzał. Kain bardzo się rozzłościł i chodził ze
spuszczoną głową.

6 Wtedy PAN rzekł do Kaina: "Dlaczego się
złościsz i chodzisz ze spuszczoną głową? 7 Czyż
nie jest tak, że jeśli dobrze postępujesz, podnosisz
głowę, a jeśli nie postępujesz dobrze, grzech
czyha u twych drzwi? On chce tobą zawładnąć, a
przecież ty możesz nad nim panować". 8 Kain
powiedział coś do swojego brata Abla. A gdy byli
na polu, Kain rzucił się na swego brata Abla i
zabił go. 9 Wtedy PAN zapytał Kaina: "Gdzie jest
twój brat Abel?". On na to: "Nie wiem. Czyż
jestem stróżem mojego brata?". 10 A Bóg zapytał:
"Co uczyniłeś? Krew twojego brata woła do Mnie
z ziemi.

11 Dlatego odtąd bądź przeklęty na tej ziemi, która
się otworzyła, aby przyjąć krew twojego brata
przelaną przez ciebie. 12 Gdy będziesz uprawiał tę
ziemię, nie da ci już plonów. Będziesz na ziemi
tułaczem i zbiegiem". 13 Wtedy Kain rzekł do
PANA: "Zbyt ciężka jest moja kara, bym mógł ją
dźwigać.

Rdz 5,1–3

Lekcja 4: s. 3, 4, 5, 6

1 Oto dzieje potomków Adama. W dniu, w którym
Bóg stworzył ludzi, uczynił ich podobnymi do
siebie. 2 Stworzył ich jako mężczyznę i kobietę. A
gdy ich stworzył, pobłogosławił ich i nazwał
ludźmi. 3 Adam miał sto trzydzieści lat, gdy
spłodził syna podobnego do niego jak jego obraz.
Nazwał go Set.

Księga Wyjścia

Wj 15,11

Lekcja 4: s. 5

11 Któż jest równy Tobie pośród bóstw, o PANIE?
Któż jest równy Tobie? Tyś wspaniały w świętości,
groźny w swojej chwale, Tyś sprawcą cudów.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 6,5

Lekcja 4: s. 8

5 Będziesz miłował PANA, twojego Boga, całym
swoim sercem, całą swoją duszą i z całej swojej
mocy.

Pwt 8,11–18

Lekcja 4: s. 8

11 Uważaj więc, abyś nie zapomniał PANA,
twojego Boga, lekceważąc Jego przykazania,
nakazy i ustawy, które ci dzisiaj daję. 12 A kiedy
będziesz jadł i nasycisz się, zbudujesz piękne
domy i w nich zamieszkasz, 13 gdy mnożyć się
będzie twoje bydło i trzoda, gdy zgromadzisz
wiele srebra, złota i wszelkich innych dóbr, 14
wtedy niech twoje serce nie unosi się pychą, aby
zapomnieć PANA, twojego Boga, który cię
wyprowadził z ziemi egipskiej, gdzie byłeś
niewolnikiem. 15 On cię prowadził przez pustynię
wielką i straszną, gdzie były jadowite węże i
skorpiony. A tam, gdzie ziemia była sucha i
bezwodna, sprawił, że woda wytrysnęła z
najtwardszej skały.

16 On na pustyni karmił cię manną, której nie znali
twoi przodkowie, żeby cię uczyć pokory i
wypróbować, i aby w przyszłości obdarzyć cię
szczęściem. 17 Obyś sobie nie pomyślał: «Pracą
własnych rąk zdobyłem te bogactwa». 18 Pamiętaj
o PANU, twoim Bogu, to On bowiem daje ci siłę,
dzięki której zdobędziesz bogactwa. W ten sposób
utwierdzi przymierze - jak to dziś czyni - które
przysiągł twoim przodkom.

Pwt 11,26–28

Lekcja 4: s. 14

26 Patrzcie! Oto dziś kładę przed wami
błogosławieństwo i przekleństwo. 27
Błogosławieństwo - jeżeli będziecie posłuszni
przykazaniom PANA, waszego Boga, które dziś
wam daję. 28 Przekleństwo - jeżeli nie będziecie
posłuszni przykazaniom PANA, waszego Boga, i
zejdziecie z drogi, którą dziś wam nakazałem, aby
pójść za innymi bogami, których nie znacie.

1 Księga Samuela

1 Sm 15,1–23

Lekcja 4: s. 2, 13

1 Pewnego razu Samuel powiedział do Saula: "PAN mnie posłał, abym cię namaścił na króla nad Jego ludem, Izraelem. Posłuchaj tego, co PAN ma ci dziś do powiedzenia! 2 Tak mówi PAN Zastępów: Pamiętam to, co zrobili Amalekici Izraelowi, kiedy wychodził z Egiptu, jak zastąpili mu drogę. 3 Teraz więc wyrusz i uderz na Amalekitów! Wyniszczysz całkowicie wszystko, co do nich należy, i zabijesz bez litości mężczyzn i kobiety, młodzież i niemowlęta, woły i owce, wielbłądy i osły". 4 Saul zebrał więc żołnierzy i dokonał ich przeglądu w Telaim. Było dwieście tysięcy pieszych i nadto dziesięć tysięcy żołnierzy z Judy. 5 Saul poprowadził ich do miasta Amalekitów i urządził zasadzkę w wąwozie.

6 Następnie Saul powiedział Kenitom: "Opuśćcie Amalekitów i odejdźcie! Nie chcę bowiem, aby spotkał was taki sam los jak ich, gdyż byliście życzliwi dla Izraelitów, gdy wychodzili z Egiptu". Kenici więc opuścili Amalekitów. 7 Wtedy Saul nacierał na Amalekitów od Chawili w kierunku Szur, które znajduje się na wschód od Egiptu. 8 Całą ich ludność wyciął mieczem, a ich króla, Agaga, schwytał żywcem. 9 Saul i jego żołnierze oszczędzili jednak Agaga, króla Amalekitów, jak też najdorodniejsze zwierzęta spośród owiec i bydła, słowem wszystkie tłuściejsze i wartościowsze sztuki. Na mocy prawa klątwy wyniszczyli tylko sztuki chude i marne. 10 Wówczas PAN tak przemówił do Samuela:

11 "Żal mi, że ustanowiłem Saula królem, gdyż odwrócił się ode mnie i nie przestrzega moich nakazów". Samuel był wstrząśnięty i przez całą noc modlił się do PANA. 12 Nazajutrz, wczesnym rankiem Samuel poszedł spotkać się z Saulem. Powiedziano jednak Samuelowi: "Saul udał się do Karmelu i tam postawił sobie pomnik, następnie odszedł stamtąd i pomaszerował drogą do Gilgal". 13 Kiedy Samuel przybył do niego, Saul go pozdrowił: "Niech cię PAN błogosławi! Wykonałem polecenie PANA". 14 Ale Samuel spytał: "Skąd to dochodzi do moich uszu beczenie owiec i ryczenie wołów?". 15 Saul odpowiedział: "Żołnierze oszczędzili najlepsze sztuki owiec i bydła Amalekitów i przyprowadzili je tutaj, aby je złożyć w ofierze dla PANA, twojego Boga. Wszystko pozostałe zniszczyliśmy zgodnie z prawem klątwy".

16 Samuel mu przerwał: "Dosyć! Muszę ci oznajmić to, co PAN powiedział do mnie tej nocy". Saul rzekł: "Mów!". 17 Samuel więc powiedział: "Czyż nie uważałeś się za człowieka nic nieznaczącego? A jednak jesteś wodzem plemion Izraela, bo PAN cię namaścił na króla nad Izraelem. 18 Teraz PAN cię posłał i przykazał ci: «Idź i obłóż klątwą tych grzesznych Amalekitów! Walcz z nimi, aż ich doszczętnie wyniszczysz!». 19 Dlaczego więc nie posłuchałeś głosu PANA, rzuciłeś się na łup i uczyniłeś to co według PANA jest złe?". 20 Saul odpowiedział: "Przecież posłuchałem głosu PANA i poszedłem tam, gdzie PAN mnie posłał. Pozabijałem też Amalekitów, z wyjątkiem Agaga, ich króla, którego tu przyprowadziłem.

21 Gdy chodzi o żołnierzy, to zachowali z łupu przeznaczonego na zniszczenie ładniejsze owce czy sztuki bydła, aby je złożyć na ofiarę dla PANA, twojego Boga, tu w Gilgal". 22 Samuel jednak powiedział: "Czy może PAN ma upodobanie w całopaleniach i ofiarach tak jak w posłuszeństwie słowom PANA? Nie! Dla Niego cenniejsze posłuszeństwo od ofiary, lepsza uległość od tłuszczu baranów! 23 Dla Niego bunt jest jak grzech wróżbiarstwa, a nieposłuszeństwo jak cześć oddawana bałwanom. Ponieważ ty odrzuciłeś rozkazy PANA, On także cię odrzucił, abyś nie był już królem".

1 Sm 16,7

Lekcja 4: s. 8

7 Ale PAN mu powiedział: "Nie zwracaj uwagi na jego urodę, ani na wysoki wzrost, gdyż go nie wybrałem. Ja bowiem nie oceniam tak jak ludzie. Ludzie poprzestają na wyglądzie, a PAN patrzy na serce".

2 Księga Kronik

2 Krn 6,14

Lekcja 4: s. 5

14 mówiąc: "O PANIE, Boże Izraela, nikt Tobie nie dorówna! Ty jesteś Bogiem nieba i ziemi. Ty jesteś wierny przymierzu i okazujesz dobroć swoim sługom, którzy postępują wobec Ciebie w szczerości serca.

Księga Hioba

Hi 25,6

Lekcja 4: s. 6

6 A cóż dopiero człowiek jako czerw, i syn człowieka - robaczek?".

Księga Psalmów

Ps 8,5–9

Lekcja 4: s. 6, 8

5 Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, i czym
śmiertelnik, że troszczysz się o niego? 6 Uczyniłeś
go niewiele mniejszym od aniołów, chwałą i czcią
go ukoronowałeś. 7 Ustanowiłeś go nad dziełami
rąk Twoich, wszystko poddałeś pod jego stopy: 8
wszystkie owce i bydło, a także dzikie zwierzęta, 9
ptactwo powietrzne i ryby morskie, wędrujące
szlakami mórz.

Ps 10,4

Lekcja 4: s. 9

4 Bezbożny mówi w swej pysze: "Jego gniew nie
skarci! Nie ma Boga!".

Ps 14,1–3

Lekcja 4: s. 6, 8

1 Dyrygentowi. Dawida. Nierozumny myśli sobie:
"Nie ma Boga!". Zepsuci są, stali się obrzydliwi w
swych czynach. Nie ma nikogo, kto by czynił
dobro. 2 PAN spojrzał z nieba na ludzi, aby
zobaczyć, czy jest ktoś rozumny, kto chce poznać
wolę Boga. 3 Wszyscy razem zbłądzili, stali się
nikczemni, Nie ma nikogo, kto by czynił dobro,
nie ma ani jednego.

Ps 19,8–15

Lekcja 4: s. 3, 10, 15, 16

8 Prawo PANA jest doskonałe, daje ludziom
pokrzepienie. Świadectwo PANA jest wiarygodne,
ono daje mądrość ludziom prostym. 9 Nakazy
PANA są prawe, rozweselają serce. Przykazanie
PANA jest jasne, oświeca oczy. 10 Bojaźń PANA
jest czysta, trwa na wieki. Sądy PANA są słuszne,
wszystkie są sprawiedliwe. 11 Godniejsze
pożądania niż złoto i mnóstwo drogich kamieni,
słodsze od miodu, od słodyczy, która sączy się z
plastra. 12 Także Twój sługa jest o nich pouczony,
a kto je zachowuje, otrzyma wielką nagrodę.

13 Kto dostrzeże swe błędy? Oczyść mnie z tego,
co przede mną ukryte. 14 Chroń mnie także przed
pychą, niech nie panuje nade mną. Wtedy będę
nienaganny i zostanę oczyszczony z wielkiego
grzechu. 15 Niech będą Ci miłe słowa ust moich i
myśli mego serca, PANIE mój, moja skało i
odkupicielu!

Ps 20,8

Lekcja 4: s. 9

8 Jedni chlubią się rydwanami, inni zaś końmi, a
my imieniem PANA, Boga naszego.

Ps 22,7

Lekcja 4: s. 6

7 Ja zaś jestem robakiem a nie człowiekiem,
wyszydzonym przez ludzi i przez lud
wzgardzonym.

Ps 24,1

Lekcja 4: s. 13

1 Psalm Dawida. Do PANA należy ziemia i
wszystko, co ją napełnia, cały świat i jego
mieszkańcy.

Ps 34,2–4

Lekcja 4: s. 9

2 Będę wysławiał PANA w każdym czasie, będę Go
zawsze chwalił moimi ustami. 3 Chlubię się
PANEM, niech słyszą to uciśnieni i niech się
weselą. 4 Uwielbiajcie ze mną PANA, wspólnie
wywyższajmy Jego imię.

Ps 39,5–6

Lekcja 4: s. 5

5 "Pozwól mi poznać kres mój, PANIE, i miarę dni
moich, bym wiedział, jak jestem znikomy. 6
Sprawiłeś, że wiek mój jest krótki, nikłe jest moje
trwanie przed Tobą". Doprawdy, marnością jest
każdy człowiek!

Ps 40,6

Lekcja 4: s. 5

6 PANIE, mój Boże, uczyniłeś wiele cudów, w
planach względem nas nikt Ci nie dorówna!
Gdybym chciał je wyrazić i opowiedzieć, są ponad
miarę liczne.

Ps 44,9

Lekcja 4: s. 9

9 Stale chlubić się będziemy Bogiem, wiecznie
będziemy sławić Twoje imię.

Ps 51,12

Lekcja 4: s. 11

12 Stwórz we mnie czyste serce, Boże, i ducha
mocnego odnów w moim wnętrzu.

Ps 53,2–4

Lekcja 4: s. 6

2 Nierozumny myśli sobie: "Nie ma Boga!".
Zepsuci są, stali się obrzydliwi w nieprawościach.
Nie ma nikogo, kto by czynił dobro, nie ma ani jednego. 3 Bóg spojrzał z nieba na ludzi, aby zobaczyć, czy jest ktoś rozumny, kto uczy się z Bogiem. 4 Wszyscy razem zbłądzili, stali się nikczemni, nie ma nikogo, kto by czynił dobro, nie ma ani jednego.

Ps 57,11

Lekcja 4: s. 5

11 Bo łaska Twoja wielka aż do nieba, a Twoja wierność sięga obłoków.

Ps 60,13–14

Lekcja 4: s. 8

13 Udziel nam pomocy w utrapieniu, bo złudne jest ludzkie wsparcie. 14 Mocą Boga odniesiemy zwycięstwo. On podepcze nieprzyjaciół naszych.

Ps 62,10

Lekcja 4: s. 5, 11

10 Lecz synowie Adama są marnością, synowie ludzcy - zawodni; położeni na wadze są lżejsi niż tchnienie, wszyscy razem są marnością.

Ps 66,7

Lekcja 4: s. 9

7 On w swej potędze panuje na wieki. Jego oczy strzegą narodów; buntownicy nie będą się wywyższać.

Ps 73,26

Lekcja 4: s. 8

26 Chociaż niszczeje ciało i serce, Bóg jest skałą mego serca i moim dziedzictwem na wieki.

Ps 83,3

Lekcja 4: s. 9

3 Bo oto buntują się Twoi wrogowie, ci, którzy Cię nienawidzą, podnoszą głowę.

Ps 89,7–9

Lekcja 4: s. 5

7 Bo któż na obłokach jest równy PANU, kto z synów Bożych podobny do PANA? 8 Bóg wzbudza bojaźń w radzie świętych, wielki i groźny dla wszystkich wokoło. 9 PANIE, Boże Zastępów, któż podobny do Ciebie? Potężny jesteś, PANIE, i wierność Cię otacza.

Ps 90,3

Lekcja 4: s. 5

3 Zamieniasz w proch człowieka, mówiąc: "Wracajcie, synowie ludzcy".

Ps 94,4.11

Lekcja 4: s. 6, 9

4 złościć się będą złośnicy, chełpić się wszyscy dopuszczający się nieprawości?

11 PAN wie o zamysłach ludzi, że są próżne.

Ps 97,9

Lekcja 4: s. 5

9 Bo Ty, PANIE, jesteś Najwyższy na całej ziemi i górujesz nad wszystkimi bogami.

Ps 103,12.14–16

Lekcja 4: s. 5, 6, 14

12 Jak daleko jest wschód od zachodu, tak oddalił od nas nasze grzechy.

14 Wie dobrze, z czego zostaliśmy stworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem. 15 Dni człowieka są jak trawa, przekwita jak kwiat na polu. 16 Gdy zamiera w nim oddech - przemija, i wszelki ślad po nim ginie.

Ps 115,1

Lekcja 4: s. 7

1 Nie nam, o PANIE, nie nam, lecz Twemu imieniu daj chwałę za Twoją łaskę i wierność.

Ps 119,11.89.118.160

Lekcja 4: s. 14, 17

11 W mym sercu zachowuję Twoje słowa, abym nie zgrzeszył przeciw Tobie.

89 Na wieki, o PANIE, Twoje słowo trwa w niebie.

118 Odrzucisz tych, co porzucają ustawy Twoje, bo ich zamysły są przewrotne.

160 Podstawą słów Twoich jest prawda, wieczne są wyroki Twej sprawiedliwości.

Ps 139,13–16

Lekcja 4: s. 6, 8

13 To Ty ukształtowałeś moje sumienie,
przygarnąłeś mnie już w łonie matki! 14 Będę Cię
sławić, bo dokonujesz potężnych cudów:
przedziwne są Twe dzieła i dobrze je poznałem. 15
Nie była zakryta żadna kość przed Tobą, kiedy
powstawałem w ukryciu, tkany w głębinach
ziemi! 16 Oczy twoje widziały, gdy byłem jeszcze w
zarodku; w Twej księdze były zapisane wszystkie
dni przeznaczone dla mnie, gdy jeszcze żaden z
nich nie istniał!

Ps 143,2

Lekcja 4: s. 6

2 Nie wzywaj na sąd swego sługi, bo nikt z
żyjących nie jest przed Tobą bez winy!

Ps 144,4

Lekcja 4: s. 5

4 Człowiek jest podobny do tchnienia, jego dni jak
cień przemijają.

Ps 148,13

Lekcja 4: s. 9

13 Niech wychwalają imię PANA, bo tylko Jego
imię jest wzniosłe, Jego majestat na ziemi i w
niebie.

Księga Przysłów

Prz 3,5–7.9–10.26

Lekcja 4: s. 8, 12, 13

5 Zaufaj PANU całym sercem, a nie polegaj na
swej umiejętności. 6 W całym twoim postępowaniu
staraj się Go rozpoznać, a On wyrówna twoje
ścieżki. 7 Nie bądź taki mądry we własnych
oczach, trwaj w bojaźni PANA i wystrzegaj się zła.

9 Uczcij PANA swoim majątkiem i pierwocinami
ze wszystkich twych plonów. 10 Wtedy twe
spichlerze będą napełnione i twoje tłocznie będą
ociekać moszczem.

26 bo PANA ciebie wesprze, On twoją nogę uchroni
przed sidłem.

Prz 11,28

Lekcja 4: s. 8

28 Kto ufność pokłada w bogactwie - upadnie,
prawi zaś rozwiną się jak liście.

Prz 14,9.12.16

Lekcja 4: s. 1, 2, 5, 6, 9, 11, 12, 13

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

9 Głupców zadręcza wina, wśród prawych zaś
panuje życzliwość.

12 Niekiedy wydaje się człowiekowi, że droga jest
prosta, lecz na końcu się okazuje, że wiedzie do
śmierci.

16 Mądry kieruje się bojaźnią i unika złych czynów,
głupiec zaś jest wyniosły i pewny siebie.

Prz 16,9.18.25

Lekcja 4: s. 8, 10

9 Serce człowieka obmyśla drogę, lecz PAN
kieruje jego krokami.

18 Przed upadkiem pojawia się pycha, a przed
potknięciem - duch wyniosłości.

25 Niekiedy wydaje się człowiekowi, że droga jest
prosta, lecz na końcu okazuje się, że wiedzie do
śmierci.

Prz 18,2.13.17

Lekcja 4: s. 11

2 Głupiec nie ma upodobania w roztropności, a
tylko w pomysłach swojego serca.

13 Kto odpowiada, zanim wysłucha, ujawnia
głupotę i ściąga na siebie hańbę.

17 Kto pierwszy przedstawia swą sprawę, zdaje się
mieć słuszność, ale kiedy głos zabierze
przeciwnik, zaczyna się spór.

Prz 21,2.24

Lekcja 4: s. 1

2 Człowiekowi wydaje się, że każda jego droga
jest prosta, ale PAN bada serce.

24 Pyszny, zuchwały, zwany szydercą, działa w
zapalczywej zarozumiałości.

Prz 26,12

Lekcja 4: s. 1

12 Widzisz człowieka, który uważa się za mądrego?
Więcej nadziei może mieć głupiec niż on.

Prz 28,26

Lekcja 4: s. 12

26 Kto polega na własnym rozumie, jest głupcem,
a kto się kieruje mądrością, znajdzie ocalenie.

Prz 30,5–6.32

Lekcja 4: s. 5, 12, 13

5 Każde słowo Boga jest pewne. On jest tarczą
tych, którzy u Niego szukają opieki. 6 Do Jego
słów niczego nie dodawaj, aby cię nie skarcił i nie
uznał za kłamcę.

32 Jeżeli z głupoty uniosłeś się dumą i jeśli się
potem zastanowiłeś - połóż rękę na ustach,

Księga Koheleta

Koh 7,20.29

Lekcja 4: s. 6, 8

20 Choć, nie ma na ziemi człowieka tak prawego,
by zawsze dobrze postępował i nigdy nie popełnił
grzechu.

29 Oto jedyna rzecz, którą zrozumiałem: Bóg
uczynił ludzi prawymi, ale oni szukają licznych
wykrętów.

Koh 12,13–14

Lekcja 4: s. 2

13 A oto ostatnie słowo po wszystkim, czego
wysłuchałeś: Boga się bój i przestrzegaj Jego
przykazań, bo to jest cały człowiek. 14 Ponieważ
wszystkie czyny Bóg przywoła na sąd, również i
te ukryte: zarówno dobre, jak i złe.

Księga Izajasza

Iz 1,10–20

Lekcja 4: s. 2

10 Słuchajcie słów PANA, przywódcy Sodomy!
Otwórz się na naukę naszego Boga, o, ludu
Gomory! 11 Po cóż Mi wasze niezliczone ofiary?
mówi PAN. Dość mam całopaleń z baranów i
tłuszczu tuczonych cielców! Nie mam już
upodobania we krwi wołów, jagniąt i kozłów. 12
Gdy przychodzicie przed moje oblicze, czy ktoś od
was wymaga, żebyście wydeptywali moje
dziedzińce? 13 Nie przynoście Mi więcej ofiar
nieszczerych. Wstręt budzi we Mnie wasze
kadzidło, nie znoszę świąt nowiu, szabatu,
zwoływania zgromadzeń, uroczystych obrzędów
naznaczonych grzechem. 14 Dni nowiu i świąt
waszych na wskroś już nie cierpię, stały Mi się
ciężarem, już nie mogę ich znieść.

15 Gdy wyciągniecie do Mnie swe ręce, zasłonię
przed wami moje oczy, choćbyście mnożyli modły,
Ja ich nie wysłucham. Ręce wasze są pełne krwi!
16 Obmyjcie się! Oczyśćcie! Usuńcie sprzed
mojego oblicza zło waszych niecnych czynów.
Przestańcie czynić źle! 17 Uczcie się czynić
dobrze! Szukajcie tego, co prawe! Poskramiajcie
ciemiężcę, brońcie prawa sieroty, stawajcie w
obronie wdowy! 18 Chodźcie, rozsądźmy mówi
PAN. Choćby wasze grzechy były jak szkarłat -
nad śnieg wybieleją. Choćby były czerwone jak
purpura - staną się białe jak wełna. 19 Jeżeli
naprawdę posłuchacie, będziecie zażywali dóbr
ziemi.

20 Lecz jeśli będziecie trwać w uporze - miecz was
wytępi. Tak orzekły usta PANA!

Iz 5,20–21

Lekcja 4: s. 1

20 Biada tym, którzy zło nazywają dobrem, a dobro
- złem; którzy ciemność mają za światłość, a
światłość - za ciemność; którzy gorycz uważają za
słodycz, a słodycz - za gorycz. 21 Biada tym, którzy
we własnych oczach uchodzą za mądrych i
uważają siebie za rozsądnych.

Iz 40,6–8.17

Lekcja 4: s. 5, 6

6 Głos, który mówi: "Wołaj!". Odrzekłem: "Cóż
mam wołać?". "Każde stworzenie jest jak trawa i
cały jego wdzięk jak kwiat polny. 7 Trawa usycha,
kwiat opada, gdy dotknie go tchnienie PANA.
Prawdziwie trawą jest ten lud. 8 Trawa usycha,
kwiat opada, lecz słowo naszego Boga trwa
wiecznie".

17 Przed Nim wszystkie narody są niczym, są dla
Niego jak nicość i pustka.

Iz 44,24

Lekcja 4: s. 6

24 Tak mówi PAN, twój odkupiciel, Ten, który
ukształtował cię w łonie matki: "Ja, PAN,
stworzyłem wszystko. Ja sam rozpiąłem niebiosa i
własną mocą utwierdziłem ziemię.

Iz 51,12

Lekcja 4: s. 5

12 Ja, właśnie Ja was pocieszam! Kim jesteś ty, że
boisz się człowieka, który musi umrzeć, zwykłego
śmiertelnika, który ginie jak trawa,

Iz 55,7–11

Lekcja 4: s. 2, 9, 11, 12, 14

7 Niech niegodziwy porzuci swą drogę, a człowiek występny swoje zamysły! Niech wróci do PANA, aby obdarzył go miłością, do naszego Boga, gdyż On jest hojny w przebaczaniu! 8 Bo moje myśli nie są waszymi myślami, a wasze drogi nie są moimi drogami - wyrocznia PANA. 9 Bo jak niebo góruje nad ziemią, tak drogi moje górują nad waszymi, a moje myśli nad waszymi myślami! 10 Bo deszcz i śnieg spadają z nieba nie po to, by tam wrócić, lecz aby nawodnić ziemię, użyźnić ją i zapewnić urodzaj, aby mogła dać nasienie siewcy i dostarczyć chleb spożywającemu. 11 Tak samo jest z moim słowem. Wychodzi ono z ust moich, nie po to, by wrócić do Mnie bezowocnie, lecz aby wypełnić moją wolę i spełnić to, z czym je posłałem.

Iz 64,5

Lekcja 4: s. 9

5 Ujmujesz się za tymi, którzy z radością czynią sprawiedliwość, którzy postępują zgodnie z Twoją wolą. Oto ty zawrzałeś gniewem, bo zgrzeszyliśmy. Od dawna tak postępowaliśmy, czy możemy być zbawieni?

Księga Jeremiasza

Jr 9,23–24

Lekcja 4: s. 8, 9

23 Tak mówi PAN: Niech się nie chlubi mądry swą mądrością. Niech się nie chełpi mocny swoją siłą. Niech się nie chwali bogaty swym bogactwem. 24 Kto chce się chlubić, niech tym się chlubi, że może Mnie poznać. Bo Ja, PAN, czynię miłosierdzie, prawo i sprawiedliwość w kraju i w tym mam upodobanie - wyrocznia PANA.

Jr 10,6–7.23

Lekcja 4: s. 5, 6

6 Nikt nie jest taki jak Ty, PANIE! Ty jesteś wielki i wielka jest potęga Twego imienia! 7 Któż nie odczuwa bojaźni przed Tobą, Królu narodów? Tobie się ona słusznie należy! Bo wśród wszystkich mędrców w narodach, i we wszystkich królestwach nie ma nikogo jak Ty.

23 Wiem, PANIE, że człowiek nie wybiera drogi ani wędrowiec ścieżki, którą ma iść.

Jr 13,10

Lekcja 4: s. 6

10 Ten zły lud, który nie chce słuchać moich słów i postępuje według zatwardziałości swego serca, poszedł za obcymi bogami, żeby im służyć i im oddawać pokłon. Stał się jak ten pas, który jest bezużyteczny.

Jr 17,5–9

Lekcja 4: s. 6, 8, 12

5 Tak mówi PAN: Przeklęty człowiek, który nadzieję pokłada w człowieku i który w ciele upatruje swą siłę, a od PANA odwraca swe serce. 6 Jest on jak jałowiec na stepie, nie zauważa, gdy przychodzi szczęście. Wybiera miejsca spalone na pustyni, ziemię słoną i bezludną. 7 Szczęśliwy człowiek, który zaufał PANU i PAN jest jego nadzieją. 8 Podobny jest on do drzewa zasadzonego nad wodą, co swe korzenie kieruje ku strumieniowi, nie boi się nadchodzącego upału, jego liście będą zawsze zielone. W roku suszy nie będzie się niepokoić i nie przestanie wydawać owocu. 9 W sercu człowieka rodzi się podstęp. Któż może poznać jego myśli?

Jr 51,17

Lekcja 4: s. 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

17 Nierozumny, kto tego nie poznaje. Złotnik okrywa się wstydem z powodu bożków, gdyż jego posągi okazują się oszustwem, bo nie ma w nich życia.

Księga Ezechiela

Ez 18,20–21

Lekcja 4: s. 11, 14

20 Umrze tylko ten człowiek, który grzeszy. Syn nie odpowiada za winy ojca i ojciec nie odpowiada za winy syna. Prawego spotka nagroda za jego sprawiedliwość, a bezbożnego dosięgnie kara za jego niegodziwość. 21 Lecz jeśli bezbożny porzuci wszystkie grzechy, które popełniał, i będzie wypełniał wszystkie moje nakazy, przestrzegał prawa i postępował sprawiedliwie, na pewno będzie żył, nie umrze.

Ez 36,26

Lekcja 4: s. 11

26 Dam wam nowe serce i nowego ducha ześlę do waszego wnętrza. Wyjmę z waszej piersi serce kamienne, a dam wam serce z ciała.

Księga Daniela

Dn 4,35

Lekcja 4: s. 6

Dn 4,35: Biblia Tysiąclecia numeruje ten werset (Wszyscy mieszkańcy ziemi nic nie znaczą...) jako Dn 4,32, bo jej rozdział 4 zaczyna się trzy wersety później; w Biblii Tysiąclecia pobrano Dn 4,32.

35 Wszystkie plemiona ziemi nic nie znaczą wobec
Niego, On według swego upodobania włada
mocami nieba i plemionami ziemi. Nikt nie może
powstrzymać Jego ręki i powiedzieć Mu: «Co
czynisz?».

Księga Ozeasza

Oz 6,6

Lekcja 4: s. 2

6 Gdyż pragnę miłości, a nie ofiary, poznania Boga
bardziej niż całopaleń".

Księga Micheasza

Mi 6,6–8

Lekcja 4: s. 2

6 Z czym mam stanąć przed PANEM, pokłonić się
Najwyższemu Bogu? Czy mam stanąć przed Nim
z całopaleniami, z ofiarami z jednorocznych
cieląt? 7 Czy PAN znajdzie upodobanie w
tysiącach baranów i niezliczonych strumieniach
oliwy? Czy mam Mu ofiarować swojego
pierworodnego za mój występek, za mój grzech -
własne dziecko? 8 Człowieku, zostało ci
powiedziane, co jest dobre i czego PAN od ciebie
żąda: powinieneś czynić sprawiedliwość, kochać
miłosierdzie i postępować pokornie wobec
twojego Boga.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 5,3–12.16.23–24.38–48

Lekcja 4: s. 7, 10, 12, 13

3 "Szczęśliwi ubodzy w duchu, ponieważ do nich
należy królestwo niebieskie. 4 Szczęśliwi, którzy
cierpią udrękę, ponieważ będą pocieszeni. 5
Szczęśliwi łagodni, ponieważ oni posiądą ziemię. 6
Szczęśliwi, którzy są głodni i spragnieni
sprawiedliwości, ponieważ oni będą nasyceni. 7
Szczęśliwi miłosierni, ponieważ oni dostąpią
miłosierdzia.

8 Szczęśliwi, którzy mają czyste serce, ponieważ
oni będą oglądać Boga. 9 Szczęśliwi, którzy
zabiegają o pokój, ponieważ oni zostaną nazwani
synami Bożymi. 10 Szczęśliwi, którzy są
prześladowani za sprawiedliwość, ponieważ do
nich należy królestwo niebieskie. 11 Jesteście
szczęśliwi, gdy was znieważają, prześladują i
oczerniają z mojego powodu. 12 Cieszcie się i
radujcie, bo wielka jest wasza zapłata w niebie.
Tak samo przecież prześladowano proroków,
którzy byli przed wami.

16 Tak też niech świeci wasze światło dla ludzi,
aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili waszego
Ojca, który jest w niebie

23 Jeżeli więc przyniesiesz swoją ofiarę na ołtarz i
przypomnisz sobie, że twój brat ma coś przeciwko
tobie, 24 zostaw przed ołtarzem ofiarę i najpierw
idź pojednać się z bratem. Potem wróć i złóż
ofiarę.

38 Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko, ząb za
ząb. 39 A Ja wam mówię: Nie zwalczajcie zła złem,
lecz jeśli cię ktoś uderzy w prawy policzek,
nadstaw mu i drugi. 40 A temu, kto chce się z tobą
procesować o tunikę, oddaj także płaszcz. 41 Jeśli
cię ktoś zmusza, żebyś szedł z nim tysiąc kroków,
idź z nim dwa tysiące. 42 Daj temu, kto cię prosi, i
nie odmawiaj temu, kto chce od ciebie pożyczyć.

43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował
swego bliźniego a nieprzyjaciela będziesz
nienawidził. 44 A Ja wam mówię: Miłujcie waszych
nieprzyjaciół i módlcie się za waszych
prześladowców, 45 abyście byli synami waszego
Ojca, który jest w niebie. On sprawia, że słońce
wschodzi dla złych i dobrych i zsyła deszcz dla
sprawiedliwych i niesprawiedliwych. 46 Jeśli
bowiem miłujecie tylko tych, którzy was miłują,
jakiej zapłaty możecie się spodziewać? Czy i
celnicy tego nie czynią? 47 I jeśli pozdrawiacie
tylko swoich bliskich, to cóż szczególnego
czynicie? Czy i poganie tak nie postępują?

48 Bądźcie więc tak doskonali, jak doskonały jest
wasz Ojciec Niebieski.

Mt 6,26.33–34

Lekcja 4: s. 8, 12

26 Przyjrzyjcie się ptakom: nie sieją ani nie
zbierają plonów i nie gromadzą ich w
spichlerzach, a wasz Ojciec Niebieski je karmi.
Czyż wy nie jesteście od nich ważniejsi?

33 Szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego
sprawiedliwości, a wszystko inne będzie wam
dodane. 34 Nie martwcie się o jutro, bo dzień
jutrzejszy zatroszczy się o siebie. Każdy dzień ma
dosyć swoich kłopotów.

Mt 7,1–5

Lekcja 4: s. 11, 13, 16

1 Nie osądzajcie, abyście nie byli osądzeni. 2 W
jaki bowiem sposób sami osądzacie, tak i was
osądzą. Jaką miarą mierzycie, taką i wam
odmierzą. 3 Dlaczego widzisz drzazgę w oku
swego brata, a w swoim oku nie dostrzegasz
belki? 4 Albo jak możesz powiedzieć swemu bratu:
«Pozwól, że wyjmę drzazgę z twojego oka», gdy
ty sam masz w swoim oku belkę? 5 Obłudniku!
Wyjmij najpierw belkę z własnego oka, a wtedy
przejrzysz i będziesz mógł wyjąć drzazgę z oka
twojego brata.

Mt 10,29–31.38–39

Lekcja 4: s. 5, 8, 9

29 Czyż nie sprzedaje się dwóch wróbli za drobną
monetę? A jednak żaden z nich nie spadnie na
ziemię wbrew woli waszego Ojca. 30 Jeśli zaś
chodzi o was, to nawet wasze włosy na głowie są
wszystkie policzone. 31 Nie bójcie się więc! Wy
jesteście warci więcej niż wiele wróbli.

38 Kto nie bierze swego krzyża i nie naśladuje
Mnie, nie jest Mnie godny. 39 Ten, kto znajduje
swoje życie, straci je; ten zaś, kto traci swoje
życie z mojego powodu, znajdzie je.

Mt 12,12

Lekcja 4: s. 8

12 A przecież człowiek jest znacznie ważniejszy niż
owca. Tak więc wolno czynić dobrze także w
szabat.

Mt 15,18–20

Lekcja 4: s. 13

18 To zaś, co z ust wychodzi, wypływa z serca. To
właśnie plami człowieka. 19 Z serca bowiem
pochodzą złe myśli, zabójstwa, cudzołóstwa,
czyny rozpustne, kradzieże, fałszywe świadectwa,
bluźnierstwa. 20 To właśnie czyni człowieka
nieczystym. Jedzenie nieumytymi rękami nie
plami człowieka.

Mt 16,27

Lekcja 4: s. 14

27 Gdy więc Syn Człowieczy przybędzie wraz ze
swymi aniołami w blasku chwały swojego Ojca,
wtedy odpłaci każdemu zgodnie z jego
postępowaniem.

Mt 20,25–28

Lekcja 4: s. 7, 8, 11, 13

25 Jezus przywołał ich do siebie i powiedział:
"Wiecie o tym, że rządzący uciskają ludzi, a
wielcy dają im odczuć swoją władzę. 26 Nie tak ma
być między wami. Jeśli ktoś z was chce być wielki,
niech będzie waszym sługą. 27 A jeśli ktoś z was
chce być pierwszy między wami, niech się stanie
waszym niewolnikiem. 28 Tak jak Syn Człowieczy,
który nie przyszedł po to, aby Mu służono, lecz
aby służyć i oddać swoje życie jako okup za wielu.

Mt 22,37–39

Lekcja 4: s. 8

37 On odpowiedział: "Będziesz miłował Pand,
swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie jest
podobne do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

Mt 23,11–12

Lekcja 4: s. 7, 9

11 Największy z was niech się stanie waszym
sługą. 12 Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto
się poniża, będzie wywyższony.

Ewangelia według św. Marka

Mk 12,28–33

Lekcja 4: s. 2

28 Wówczas podszedł jeden z nauczycieli Pisma,
który słyszał ich rozmowę. Widząc, że Jezus"
dobrze im odpowiedział, zapytał Go: "Które
przykazanie jest pierwsze ze wszystkich?. 29 Jezus
rzekł: "Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu! Pan, Bóg
nasz, jest Panem jedynym. 30 Będziesz miłował
Pana, swego Boga, całym swoim sercem, całą
swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją
mocą. 31 Drugie jest to: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego. Nie ma innego
przykazania większego od tych. 32 Powiedział do
niego nauczyciel Pisma: "Bardzo dobrze,
Nauczycielu, słusznie powiedziałeś, bo jeden jest
i poza Nim nie ma innego.

33 Miłować Go całym sercem, całym rozumem i
całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego o
wiele więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i
ofiary".

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 6,27–28.35–38

Lekcja 4: s. 13

27 Lecz wam, którzy słuchacie, mówię: Miłujcie
waszych nieprzyjaciół. Dobrze czyńcie tym,
którzy was nienawidzą. 28 Błogosławcie tych,
którzy was przeklinają, i módlcie się za tych,
którzy was oczerniają.

35 Wy natomiast miłujcie waszych nieprzyjaciół,
czyńcie dobrze i pożyczajcie, niczego w zamian
się nie spodziewając. A otrzymacie wielką zapłatę
i będziecie synami Najwyższego. On bowiem jest
łaskawy dla niewdzięcznych i złych. 36 Bądźcie
miłosierni, jak miłosierny jest wasz Ojciec. 37 Nie
osądzajcie, a nie będziecie osądzeni. Nie
potępiajcie, a nie będziecie potępieni.
Przebaczajcie, a będzie wam przebaczone. 38
Dawajcie, a będzie wam dane. Miarą dobrą,
ubitą, utrzęsioną, przepełnioną, wsypią wam do
kieszeni. Jaką bowiem miarą mierzycie, taką i
wam odmierzą.

Łk 9,23–25

Lekcja 4: s. 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13

23 Do wszystkich zaś mówił: "Jeśli ktoś chce iść za
Mną, niech się wyprze samego siebie, niech
codziennie bierze swój krzyż i niech Mnie
naśladuje. 24 Bo kto chce ocalić swoje życie, straci
je; a kto straci swoje życie z mojego powodu, ten
je ocali. 25 Jaka z tego korzyść dla człowieka, jeśli
zdobędzie cały świat, a siebie samego zatraci albo
skrzywdzi?

Łk 12,7.24.33

Lekcja 4: s. 8, 13

7 A u was nawet wszystkie włosy na głowie są
policzone. Nie bójcie się! Jesteście warci więcej
niż wiele wróbli.

24 Przypatrzcie się krukom: nie sieją ani nie
zbierają plonów, nie mają spiżarni ani spichlerza,
a Bóg je karmi. Przecież wy jesteście ważniejsi
niż ptaki!

33 Sprzedajcie swoje dobra i wspomóżcie
potrzebujących! Sprawcie sobie sakiewki, które
się nie zużyją, skarb niewyczerpany w niebie,
gdzie złodziej nie ma dostępu ani mól nie niszczy.

Łk 16,15

Lekcja 4: s. 8

15 Dlatego im powiedział: "Wy udajecie przed
ludźmi, że jesteście sprawiedliwi, ale Bóg zna
wasze serca. To zaś, co w mniemaniu ludzkim jest
wielkie, w Bogu budzi obrzydzenie.

Łk 18,9–14

Lekcja 4: s. 8, 9

9 Tym natomiast, którzy byli przekonani o swej
sprawiedliwości, a innymi gardzili, powiedział
taką przypowieść: 10 "Dwóch ludzi weszło do
świątyni, aby się modlić: jeden był faryzeuszem, a
drugi celnikiem. 11 Faryzeusz skupiony na sobie
tak się modlił: «Boże, dziękuję Ci, że nie jestem
jak inni ludzie: zdziercy, niesprawiedliwi,
cudzołożnicy, albo jak ten celnik. 12 Poszczę dwa
razy w tygodniu, daję dziesięcinę ze wszystkiego,
co nabywam». 13 Celnik natomiast stał z daleka i
nie śmiał nawet oczu podnieść ku niebu, ale bił
się w piersi, mówiąc: «Boże, bądź miłosierny dla
mnie, grzesznego».

14 Mówię wam: Ten odszedł do domu
usprawiedliwiony, nie tamten. Bo każdy, kto się
wywyższa, będzie poniżony; a kto się uniża,
będzie wywyższony.

Ewangelia według św. Jana

J 1,1.18

Lekcja 4: s. 7

1 Na początku było Słowo a Słowo było u Boga - i
Bogiem było Słowo.

18 Boga nikt nigdy nie widział; Jednorodzony Bóg,
który jest w łonie Ojca, On nam Go objawił.

J 3,3–8.16–18

Lekcja 4: s. 2, 7, 11, 12

3 Wówczas Jezus oznajmił: "Uroczyście
zapewniam cię: Żaden człowiek nie może
zobaczyć królestwa Bożego, jeśli się nie narodzi
na nowo. 4 Na to odparł Nikodem: "Czy jest
możliwe, aby człowiek, który jest starcem,
narodził się powtórnie? To przecież niemożliwe,
aby znalazł się jeszcze raz w łonie swej matki, a
następnie się narodził. 5 Jezus mu odrzekł:
"Uroczyście zapewniam cię: Jeśli ktoś nie narodzi
się z wody i Ducha, nie może wejść do królestwa
Bożego. 6 Co urodziło się z ciała, pozostanie
cielesne, natomiast co zrodziło się z Ducha, jest
duchowe. 7 Nie dziw się, że ci oznajmiłem:
«Trzeba, abyście narodzili się na nowo».

[8] Wiatr wieje, gdzie chce, i nie wiesz, skąd przychodzi oraz dokąd zmierza, słyszysz tylko jego szum. Tak też jest z każdym, który zrodził się z Ducha.

[16] Tak bardzo bowiem Bóg umiłował świat, że dał swojego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, lecz miał życie wieczne. [17] Bóg przecież nie posłał swego Syna na świat, aby go sądził, lecz aby go zbawił. [18] Ten, kto w Niego wierzy, nie podlega sądowi; ten jednak, kto nie wierzy, już został osądzony, ponieważ nie uwierzył w to, kim jest jednorodzony Syn Boży.

J 4,34

Lekcja 4: s. 7

[34] Jezus odpowiedział im: "Moim pokarmem jest wypełnienie woli Tego, który Mnie posłał, oraz wykonanie wyznaczonego mi dzieła.

J 5,24.30.38–40

Lekcja 4: s. 7, 11, 14

[24] Uroczyście zapewniam was: Kto jest posłuszny mojej nauce i kto wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie będzie sądzony, lecz przeszedł ze śmierci do życia.

[30] Ja nie mogę sam nic uczynić od siebie. Tak osądzam, jak słyszę od Ojca, i mój sąd jest sprawiedliwy, gdyż kieruję się wolą Tego, który Mnie posłał, a nie własną wolą.

[38] Jesteście również pozbawieni Jego nauki, ponieważ nie wierzycie Temu, którego On posłał. [39] Zgłębiacie Pisma, gdyż uważacie, że dzięki nim będziecie mieć życie wieczne. One właśnie świadczą o Mnie. [40] Mimo to nie chcecie zbliżyć się do Mnie, aby mieć życie.

J 6,38

Lekcja 4: s. 7

[38] gdyż nie zstąpiłem z nieba, aby spełniać swoją wolę, lecz wolę Tego, który Mnie posłał. -

J 7,17–18.24

Lekcja 4: s. 7, 13

[17] Jeśli ktoś chce spełniać Jego wolę, przekona się, czy ta nauka pochodzi od Boga, czy też nauczam sam od siebie. [18] Kto przemawia od siebie, szuka własnej chwały, ten zaś, kto szuka chwały Tego, który go posłał, okazuje się wiarygodny i nie ma w nim nieuczciwości.

[24] Nie osądzajcie według pozorów, lecz wydawajcie sprawiedliwy wyrok.

J 8,50.54

Lekcja 4: s. 7

[50] Ja nie zabiegam o chwałę dla siebie. Jest jednak ktoś, kto się o nią stara, i to On dokonuje osądu.

[54] Jezus odrzekł: "Gdybym Ja sam siebie wychwalał, chwała ta byłaby niczym. Mnie obdarza chwałą mój Ojciec, którego wy nazywacie swoim Bogiem.

J 10,9–10

Lekcja 4: s. 2, 11, 14

[9] Ja jestem bramą. Jeśli ktoś ją przekroczy, uzyska zbawienie. Będzie wchodził i wychodził i znajdzie pokarm. [10] Złodziej przychodzi tylko po to, aby coś ukraść, zabić lub zniszczyć. Ja natomiast przyszedłem, aby moje owce miały życie i to życie w pełni.

J 12,45

Lekcja 4: s. 7

[45] I kto Mnie widzi, widzi również Tego, który Mnie posłał.

J 13,12–17

Lekcja 4: s. 7

[12] Po umyciu im nóg Jezus nałożył szatę, ponownie zajął miejsce przy stole i zaczął mówić: "Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? [13] Wy nazywacie Mnie Nauczycielem i Panem - i słusznie mówicie, bo Nim jestem. [14] Jeśli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wasze nogi, również i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi. [15] Dałem wam przykład, abyście tak postępowali wobec siebie, jak Ja postąpiłem względem was. [16] Uroczyście zapewniam was : Sługa nie jest ważniejszy od swego pana ani posłaniec od tego, kto go posłał.

[17] Jeśli nawet wiecie to wszystko, szczęśliwi będziecie dopiero wtedy, gdy będziecie to spełniać.

J 14,1–31

Lekcja 4: s. 2, 7, 13, 14

[1] Nie pozwólcie, aby wasze serca były wstrząśnięte. Wierzycie w Boga i we Mnie wierzcie. [2] W domu mego Ojca jest wiele mieszkań; gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Teraz idę tam, aby przygotować wam miejsce. [3] A jeśli pójdę i przygotuję wam miejsce, to znowu powrócę i zabiorę was do siebie, abyście byli tam, gdzie Ja jestem. [4] A znacie drogę tam, dokąd idę. [5] Na co rzekł Tomasz: "Panie, nie wiemy dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?.

6 Jezus mu odpowiedział: "Ja jestem drogą i
prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca jak
tylko przeze Mnie. 7 Jeśli Mnie poznaliście,
będziecie również znać mego Ojca. Wy zresztą już
Go znacie, a nawet ujrzeliście. 8 Wtedy Filip
poprosił: "Panie, pokaż nam Ojca, a to nam
wystarczy. 9 Jezus mu odparł: "Filipie! Jeszcze
Mnie nie znasz, mimo że tak długo jestem z
wami? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także Ojca.
Dlaczego więc prosisz: «Pokaż nam Ojca»? 10
Czyżbyś nie wierzył, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec
jest we Mnie? Słów, które mówię do was, nie
wypowiadam od siebie. To Ojciec, który jest we
Mnie, dokonuje swoich dzieł.

11 Wierzcie mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we
Mnie. Jeśli zaś nie, to przynajmniej wierzcie ze
względu na dzieła. 12 Uroczyście zapewniam was:
Kto wierzy we Mnie, będzie dokonywał takich
samych dzieł, jakie Ja czynię, a nawet dokona
większych od nich, ponieważ Ja odchodzę do
Ojca. 13 O co tylko poprosicie w moje imię, spełnię
to, aby Ojciec został uwielbiony w Synu. 14 Jeśli o
coś poprosicie w moje imię, Ja to spełnię. 15 Jeśli
Mnie miłujecie, będziecie zachowywali moje
przykazania.

16 A Ja będę prosił Ojca i da wam innego
Wspomożyciela, aby pozostał z wami na zawsze, 17
Ducha Prawdy, którego świat nie jest w stanie
przyjąć, ponieważ ani Go nie widzi, ani nie zna.
Wy Go znacie, bo przebywa wśród was i będzie w
was. 18 Nie pozostawię was sierotami, lecz
powrócę do was. 19 Jeszcze trochę, a świat już
Mnie nie zobaczy. Wy jednak będziecie Mnie
widzieć, ponieważ Ja żyję i wy będziecie żyć. 20 W
owym dniu poznacie, że Ja jestem w moim Ojcu,
wy we Mnie, a Ja w was.

21 Kto zna moje przykazania i postępuje według
nich, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje,
doświadczy miłości mego Ojca i Ja także go
umiłuję i mu się objawię. 22 Juda, lecz nie
Iskariota, zapytał Go: "Panie, co sprawiło, że
masz objawić się nam, a nie światu?. 23 Jezus mu
odpowiedział: "Każdy, kto Mnie miłuje, będzie
zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go.
Przyjdziemy do niego i będziemy u niego
mieszkać. 24 Ten, kto Mnie nie miłuje, nie
przestrzega mojej nauki. Nauka, jednak, której
słuchacie, nie jest moja, lecz Ojca, który Mnie
posłał. 25 Powiedziałem to, przebywając jeszcze
wśród was.

26 A Wspomożyciel - Duch Święty, którego Ojciec
pośle w moim imieniu, pouczy was o wszystkim
oraz przypomni wszystko, co wam powiedziałem.
27 Pozostawiam wam pokój, obdarzam was moim
pokojem. Ale Ja nie obdarzam was w taki sposób,
jak czyni to świat. Nie pozwólcie, aby wasze serca
były wstrząśnięte i nie lękajcie się. 28 Słyszeliście
przecież, co wam powiedziałem: Odchodzę, lecz
powrócę do was. Gdybyście Mnie miłowali, to
rozradowalibyście się, że idę do Ojca. Ojciec
bowiem jest większy ode Mnie. 29 A mówię wam to
teraz, zanim się stanie, abyście uwierzyli, gdy to
nastąpi. 30 Już nie będę długo z wami rozmawiał,
gdyż nadchodzi władca tego świata, który nie ma
nic wspólnego ze Mną.

31 Trzeba jednak, aby świat zrozumiał, że miłuję
Ojca i tak postępuję, jak On mi polecił. Wstańcie,
chodźmy stąd!

J 15,1–27

Lekcja 4: s. 6, 7, 8, 11, 14

1 Ja jestem prawdziwym krzewem winorośli, mój
Ojciec zaś jest hodowcą winnej latorośli. 2 Każdą
gałązkę, która nie owocuje we Mnie, odcina. Tę
zaś, która rodzi owoce, oczyszcza, aby dawała ich
jeszcze więcej. 3 Wy już jesteście oczyszczeni
dzięki nauce, którą wam przekazałem. 4 Trwajcie
we Mnie tak, jak Ja w was. Podobnie jak winna
gałązka nie może owocować sama z siebie, gdy
nie trwa w krzewie, tak też i wy, jeśli nie
będziecie trwać we Mnie. 5 Ja jestem krzewem
winorośli, a wy gałązkami. Kto trwa we Mnie, a Ja
w nim, ten przynosi obfity owoc, gdyż beze Mnie
nic nie możecie uczynić.

6 Jeśli ktoś nie trwa we Mnie, będzie odrzucony
jak gałązki i uschnie. Zbiera się je, wrzuca w
ogień i spala. 7 Jeśli będziecie trwać we Mnie i
jeśli moja nauka będzie w was trwać, proście, a
spełni się wszystko, cokolwiek tylko pragniecie. 8
Przez to bowiem doznał chwały mój Ojciec, że
przynosicie obfity owoc i jesteście moimi
uczniami. 9 Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was
umiłowałem. Trwajcie w mojej miłości. 10
Będziecie zaś trwać w mojej miłości, jeśli
zachowacie moje przykazania, podobnie jak Ja
spełniłem przykazania mojego Ojca i trwam w
Jego miłości.

11 Powiedziałem wam to, aby wypełniała was moja
radość i aby ta radość była doskonała. 12 To jest
bowiem moje przykazanie, abyście się wzajemnie
tak miłowali, jak Ja was umiłowałem. 13 Nie ma
większej miłości nad tę, gdy ktoś poświęca swoje
życie za przyjaciół. 14 Wy jesteście moimi
przyjaciółmi, jeśli spełniacie wszystko, co wam
polecam. 15 Już nie nazywam was sługami, bo
sługa nie wie, co czyni jego pan. Nazwałem was
przyjaciółmi, gdyż dałem wam poznać wszystko,
czego dowiedziałem się od Ojca.

16 To nie wy wybraliście Mnie, lecz Ja wybrałem
was i Ja wyznaczyłem was, abyście szli, przynosili
owoc i aby wasz owoc był trwały; aby mój Ojciec
dał wam wszystko, o co Go poprosicie w moje
imię. 17 To wam nakazuję, abyście się wzajemnie
miłowali. 18 Jeśli świat was nienawidzi, to
wiedzcie, że Mnie wcześniej znienawidził niż was.
19 Gdybyście byli ze świata, świat kochałby to, co
do niego należy. Wy jednak nie jesteście ze
świata, gdyż wybrałem was z tego świata dla
siebie. Dlatego świat was nienawidzi. 20 Czy
przypominacie sobie słowa wypowiedziane przeze
Mnie: Sługa nie jest ważniejszy od swego pana?
Jeśli Mnie prześladowali, także i was będą
prześladować. Jeśli zachowywali moją naukę,
będą przestrzegać również waszej.

21 Dopuszczą się zaś tego wszystkiego w stosunku
do was ze względu na moje imię, ponieważ nie
znają Tego, który Mnie posłał. 22 A nie mieliby
grzechu, gdybym nie wystąpił i nie nauczał ich.
Teraz jednak nie mają żadnej wymówki dla swego
grzechu. 23 Kto Mnie nienawidzi, nienawidzi także
mojego Ojca. 24 I gdybym nie dokonał wśród nich
takich dzieł, jakich nikt inny nie dokonał, nie
mieliby grzechu. Lecz je widzieli, a jednak trwają
w nienawiści do Mnie i do mojego Ojca, 25 aby
wypełniło się słowo zapisane w ich Prawie:
Znienawidzono mnie bez powodu.

26 Kiedy jednak przyjdzie Wspomożyciel, którego
Ja poślę wam od Ojca - Duch Prawdy, który
pochodzi od Ojca, On będzie świadczył o Mnie. 27
Wy także powinniście dawać świadectwo o Mnie,
gdyż jesteście ze Mną od początku.

J 16,1–33

Lekcja 4: s. 14

1 Powiedziałem wam to wszystko, abyście się nie
załamali. 2 Usuną was ze wspólnoty synagogalnej,
a nawet nadchodzi godzina, kiedy każdy, kto
pozbawi was życia, będzie uważał, że tak oddaje
cześć Bogu. 3 Uczynią to, ponieważ nie poznali ani
Ojca, ani Mnie. 4 Powiedziałem wam to wszystko,
abyście przypomnieli sobie, gdy nadejdzie ich
godzina, że to wam oznajmiłem. A nie
powiedziałem o tym od początku, ponieważ
przebywałem z wami. 5 Teraz natomiast
powracam do Tego, który Mnie posłał. A nikt z
was nie pyta: «Dokąd idziesz?».

6 Lecz ponieważ to wam oznajmiłem, smutek
wypełnił wasze serca. 7 Ja jednak mówię wam
prawdę: Będzie lepiej dla was, abym odszedł. Jeśli
nie odejdę, nie przyjdzie do was Wspomożyciel;
jeśli zaś odejdę, poślę Go wam. 8 A gdy On się
pojawi, udowodni światu grzech, sprawiedliwość i
sąd. 9 Grzech - bo nie wierzą we Mnie; 10
sprawiedliwość - bo idę do Ojca i nie będziecie
Mnie już widzieć;

11 sąd - bo władca tego świata został osądzony. 12
Miałbym wam jeszcze dużo do powiedzenia, lecz
teraz nie jesteście w stanie tego udźwignąć. 13 Po
swoim przyjściu On - Duch Prawdy-poprowadzi
was ku pełnej prawdzie. Nie będzie bowiem
mówił od siebie, lecz powie to wszystko, co
usłyszy. Będzie tak - że nauczał o sprawach
przyszłych. 14 On Mnie uwielbi, gdyż będzie
czerpał z tego, co moje, i będzie wam to głosił. 15
Wszystko, co należy do Ojca, jest moje; dlatego
powiedziałem: Będzie czerpał z tego, co moje, i
będzie wam to głosił.

16 Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie już
widzieć, ale wkrótce znowu Mnie zobaczycie. 17
Niektórzy uczniowie zaczęli pytać między sobą:
"Co znaczą słowa, które do nas mówi: «Jeszcze
chwila, a nie będziecie Mnie już widzieć, ale
wkrótce znowu Mnie zobaczycie» oraz:
«Odchodzę do Ojca»?. 18 Mówili również: "Co
oznacza owo «jeszcze chwila»? Nie wiemy, o
czym mówi. 19 Jezus, wiedząc, że chcieli Go
zapytać, powiedział im: "Zastanawiacie się
między sobą nad tym, że powiedziałem: Jeszcze
chwila, a nie będziecie Mnie już widzieć, ale
wkrótce znowu Mnie zobaczycie. 20 Uroczyście
zapewniam was: Wy będziecie płakać i narzekać,
świat zaś będzie się cieszył. Wy będziecie się
smucić, lecz wasz smutek przemieni się w radość.

21 Kobieta, gdy ma rodzić, przejmuje się, bo
nadszedł jej czas. Kiedy jednak wyda na świat
dziecko, zapomina o udręce z powodu szczęścia,
że oto pojawił się na świecie człowiek. 22 Podobnie
i wy - teraz się smucicie, lecz Ja znów was
zobaczę i wtedy wasze serce będzie się radowało,
a nikt nie pozbawi was tej radości. 23 W owym
dniu o nic nie będziecie Mnie już pytać.
Uroczyście zapewniam was: O cokolwiek
poprosicie Ojca w imię moje, da wam. 24
Dotychczas nie prosiliście o nic w imię moje.
Proście więc, a otrzymacie, aby wasza radość
była pełna. 25 Dotąd mówiłem wam o tym,
posługując się przypowieściami. Nadchodzi
jednak godzina, kiedy już nie będę używał
przypowieści, lecz otwarcie będę was nauczał o
Ojcu.

26 W owym dniu sami będziecie prosić Ojca w
moje imię. A nie mówię, że to Ja będę prosił Ojca
za wami, 27 sam Ojciec bowiem was kocha, gdyż
wy darzycie Mnie miłością i wierzycie, że
przyszedłem od Boga. 28 Ja wyszedłem od Ojca i
przybyłem na świat. Teraz znów opuszczam świat

i wracam do Ojca. [29] Wówczas odezwali się Jego uczniowie: "Oto teraz nauczasz otwarcie i nie używasz przypowieści. [30] Teraz wiemy, że wszystko jest Ci znane i nie potrzebujesz, aby ktoś Cię pytał. Dlatego wierzymy, że przyszedłeś od Boga.

[31] Jezus im odpowiedział: "Dopiero teraz wierzycie? [32] Oto nadchodzi godzina, a nawet już nadeszła, że rozpierzchniecie się, każdy w swoją stronę i pozostawicie Mnie samego. Lecz Ja nie jestem sam, ponieważ ze Mną jest Ojciec. [33] To wam powiedziałem, abyście radowali się pokojem dzięki Mnie. W świecie będziecie doświadczać ucisków, lecz ufajcie! - Ja zwyciężyłem świat.

J 17,1–26

Lekcja 4: s. 7, 14

[1] Po tych słowach Jezus podniósł swoje oczy ku niebu i powiedział: "Ojcze, nadeszła godzina. Obdarz chwałą swego Syna, aby i Syn Ciebie obdarzył chwałą. [2] Przekazałeś Mu władzę nad wszystkim, co żyje, aby On dał życie wieczne wszystkiemu, co Mu dałeś. [3] A życie wieczne polega na tym, aby wszyscy poznali Ciebie, jedynego, prawdziwego Boga i Tego, którego posłałeś - Jezusa Chrystusa. [4] Ja obdarzyłem Cię chwałą na ziemi przez wypełnienie dzieła, które Mi zleciłeś do wykonania. [5] Teraz zaś Ty, Ojcze, obdarz Mnie u siebie tą chwałą, jaką miałem u Ciebie przed zaistnieniem świata.

[6] Objawiłem Twoje imię ludziom, których Mi dałeś ze świata. Należeli do Ciebie, lecz dałeś Mi ich, a oni zachowali Twoją naukę. [7] Teraz wiedzą, że wszystko, co Mi dałeś, pochodzi od Ciebie [8] oraz że przekazałem im naukę, jaką Ty Mi przekazałeś. Oni ją przyjęli i naprawdę poznali, że przyszedłem od Ciebie. Uwierzyli też, że to Ty Mnie posłałeś. [9] Ja za nimi proszę - nie proszę za światem. Proszę za tymi, których Mi powierzyłeś, gdyż należą do Ciebie. [10] Wszystko, co jest moje, jest Twoje, a to, co Twoje, jest moje. Ja w nich doznałem chwały.

[11] I już nie jestem na świecie, lecz oni są na świecie. Ja wracam do Ciebie. Ojcze Święty, strzeż ich w imię Twoje, które Mi dałeś, aby byli jedno jak my. [12] Kiedy byłem z nimi, chroniłem ich w imię Twoje, które Mi dałeś, i ich ustrzegłem. Żaden z nich się nie zagubił, poza synem zatracenia, aby wypełniło się Pismo. [13] Teraz wracam do Ciebie, a mówię to na świecie, aby wypełniała ich moja radość. [14] Ja przekazałem im Twoją naukę, a świat ich znienawidził, gdyż nie należą do świata, podobnie jak i Ja nie należę do tego świata. [15] Nie proszę, abyś ich zabrał ze świata, lecz abyś ich ustrzegł przed złem.

[16] Oni nie należą do świata, tak jak i Ja nie należę do tego świata. [17] Uświęć ich przez prawdę! Twoja nauka jest prawdą. [18] Podobnie jak Mnie posłałeś na świat, tak i Ja ich posłałem na świat. [19] Ja uświęcam się za nich, aby i oni zostali uświęceni w prawdzie. [20] Proszę Cię nie tylko za nimi, lecz także za tymi, którzy uwierzą we Mnie dzięki ich nauczaniu,

[21] aby wszyscy byli jedno. Podobnie jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, tak i oni niech będą w nas, aby świat uwierzył, że to Ty Mnie posłałeś. [22] Obdarzyłem ich chwałą, jaką otrzymałem od Ciebie, aby byli jedno, podobnie jak my jedno jesteśmy. [23] Ja w nich, a Ty we Mnie - niech staną się doskonalą jednością, aby świat poznał, że to Ty Mnie posłałeś i tak ich umiłowałeś, jak Mnie umiłowałeś. [24] Ojcze, pragnę, aby ci, których Mi powierzyłeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby oglądali moją chwałę, którą Mnie obdarzyłeś. Umiłowałeś Mnie bowiem przed stworzeniem świata. [25] Sprawiedliwy Ojcze! Świat Cię nie poznał, Ja jednak Cię poznałem. I oni poznali, że Ty Mnie posłałeś.

[26] Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby była w nich ta miłość, jaką Mnie umiłowałeś, i abym Ja był w nich.

Dzieje Apostolskie

Dz 15,6–9

Lekcja 4: s. 11

[6] Dlatego zebrali się apostołowie i starsi, aby rozpatrzyć tę sprawę. [7] Po długiej dyskusji wystąpił Piotr i powiedział: "Bracia! Wiecie, że Bóg już dawno wybrał mnie spośród was, aby z moich ust poganie usłyszeli słowa Ewangelii i uwierzyli. [8] Bóg, który zna serca, zaświadczył na ich korzyść, udzielając im Ducha Świętego, tak samo jak nam. [9] Nie wprowadził więc żadnej różnicy między nami i nimi. Wiarą oczyścił ich serca.

List do Rzymian

Rz 1,18–32

Lekcja 4: s. 2, 6, 7, 8, 11

18 Natomiast gniew Boga z nieba objawia się
przeciw wszelkiej bezbożności i
niesprawiedliwości tych ludzi, którzy
nie-sprawiedliwością krępują prawdę. 19 Przecież
to, co można wiedzieć o Bogu, jest dla nich jawne,
gdyż Bóg im to objawił. 20 To bowiem, co w Bogu
niewidzialne - Jego wiekuista moc oraz boskość -
od stworzenia świata staje się widzialne dzięki
rozumnemu oglądaniu dzieł Bożych. Dlatego
ludzie ci nie mają wymówki. 21 Bo gdy poznali
Boga, nie oddali Mu czci jako Bogu, ani też nie
byli Mu wdzięczni, ale pogubili się w swych
dociekaniach i w mroku pogrążyło się ich
nierozumne serce. 22 Uznając siebie za mądrych,
stali się głupimi.

23 Odrzucili majestat nieśmiertelnego Boga,
przyjmując to, co jest podobizną śmiertelnego
człowieka, ptaków, czworonogów i płazów. 24
Dlatego wydał ich Bóg nieczystym
pożądliwościom ich własnych serc, tak że
bezcześcili swoje ciała. 25 Prawdę Bożą zamienili
na kłamstwo, wielbili i oddawali cześć stworzeniu
zamiast Stwórcy, który jest błogosławiony na
wieki. Amen. 26 Właśnie dlatego Bóg wydał ich
haniebnym namiętnościom. Ich kobiety zamieniły
naturalne współżycie na przeciwne naturze. 27
Podobnie i mężczyźni, porzucając naturalne
współżycie z kobietą, zapłonęli żądzą do siebie
nawzajem. Dopuszczali się nieprzyzwoitości i na
sobie samych ponieśli karę należną za zboczenie.

28 A ponieważ nie dołożyli starania, aby zachować
wiedzę o Bogu, wydał ich Bóg ułomnemu
rozumowi, tak że czynili to, czego się nie godzi. 29
Pełni wszelkiej niesprawiedliwości,
przewrotności, chciwości, podłości i zawiści,
zbrodniczy, kłótliwi, podstępni, złośliwi,
obmawiający 30 i rzucający oszczerstwa,
nienawidzący Boga, pyszni, wyniośli, chełpliwi,
poszukujący zła, nieposłuszni rodzicom, 31
nierozumni, zdradliwi, nieczuli, niemiłosierni. 32
Oni - znając wyrok Boży, że ci, którzy tego się
dopuszczają, zasługują na śmierć - nie tylko to zło
czynią, ale nawet chwalą postępujących w ten
sposób.

Rz 3,9–18.23

Lekcja 4: s. 2, 6, 8, 11, 12

9 Czy zatem mamy przewagę? Ależ nie!
Stwierdziliśmy przecież wcześniej, że wszyscy,
zarówno Żydzi, jak i Grecy, pozostają w grzechu,
10 jak jest napisane: Nie ma sprawiedliwego, ani
jednego, 11 nie ma rozumnego, nie ma takiego,
który by szukał Boga. 12 Wszyscy zbłądzili,
wszyscy okazali się przewrotni, nie ma takiego,
kto postępowałby godziwie, nie ma ani jednego. 13
Gardło ich jest grobem otwartym. Swoim
językiem dopuszczają się oszustw. Na ich
wargach jad żmijowy.

14 Usta ich pełne są przekleństw i zgorzknienia. 15
Do rozlewu krwi biegną ochoczo, 16 zagłada i
udręczenie na ich drogach, 17 a drogi pokoju nie
dostrzegli. 18 Bojaźni Bożej nie mają przed oczami.

23 Wszyscy przecież zgrzeszyli i zostali pozbawieni
chwały Boga,

Rz 5,1–21

Lekcja 4: s. 3, 4, 5, 7, 8, 9, 11, 13

1 Jako usprawiedliwieni dzięki wierze,
zachowujemy pokój z Bogiem przez naszego
Pana, Jezusa Chrystusa. 2 Przez Niego
dostąpiliśmy łaski, w której trwamy, chlubiąc się
nadzieją chwały Bożej. 3 I nie tylko nią. Chlubimy
się także z ucisków, wiedząc, że ucisk prowadzi
do cierpliwości, 4 cierpliwość do wytrwałości,
wytrwałość zaś do nadziei. 5 A nadzieja nie może
zawieść, ponieważ miłość Boga wypełniła nasze
serca przez Ducha Świętego, który jest nam dany.

6 Chrystus bowiem umarł we właściwym czasie za
nas bezbożnych, kiedy jeszcze byliśmy słabi. 7
Rzadko umiera ktoś za człowieka sprawiedliwego.
Może jeszcze odważyłby się ktoś umrzeć za
człowieka szlachetnego. 8 Tymczasem Bóg
okazuje swoją miłość do nas przez to, że Chrystus
umarł za nas, kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami.
9 O ileż więc bardziej teraz, jako usprawiedliwieni
przez Jego krew, dzięki Niemu zostaniemy
wybawieni od gniewu! 10 Jeśli bowiem, będąc
nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem
przez śmierć Jego Syna, o ileż bardziej jako już
pojednani zostaniemy ocaleni przez Jego życie!

11 I nie tylko to, ale chlubimy się w Bogu przez
naszego Pana, Jezusa Chrystusa, dzięki któremu
dostąpiliśmy pojednania. 12 Dlatego, jak przez
jednego człowieka przyszedł na świat grzech, a
przez grzech śmierć, i w ten sposób śmierć
przeszła na wszystkich ludzi, gdyż wszyscy
zgrzeszyli.... 13 Grzech bowiem był na świecie już
przed Prawem, ale grzech nie może obciążać, gdy

nie ma Prawa. 14 A śmierć zapanowała przecież od
Adama do Mojżesza również nad tymi, którzy nie
popełnili grzechu podobnego do grzechu Adama.
On jest obrazem Tego, który miał przyjść. 15
Inaczej jednak ma się rzecz z łaską niż z
upadkiem. Bo jeśli w następstwie upadku jednego
człowieka umarło wielu, to w o wiele większym
stopniu łaska Boga i dar jednego człowieka,
Jezusa Chrystusa, spłynęły na wielu.

16 Inaczej też przedstawia się działanie łaski niż
grzechu popełnionego przez jednego człowieka.
Bo jeśli wyrok zapadł z powodu jednego upadku,
to łaska przyniosła usprawiedliwienie z wielu
upadków. 17 I jeśli przez upadek jednego
człowieka, z jego powodu zapanowała śmierć, to
tym bardziej ci, którzy dostąpili ogromu łaski i
daru usprawiedliwienia, zapanują jako żyjący,
dzięki jednemu, Jezusowi Chrystusowi. 18 A zatem,
jak z powodu występku jednego człowieka wyrok
potępiający dotknął wszystkich ludzi, tak też z
powodu jednego czynu usprawiedliwiającego do
wszystkich ludzi przyszło usprawiedliwienie
dające życie. 19 Bo jak przez nieposłuszeństwo
jednego człowieka wielu stało się grzesznikami,
tak przez posłuszeństwo jednego wielu stanie się
sprawiedliwymi. 20 Prawo natomiast weszło po to,
aby grzech się upowszechnił. Gdzie natomiast
rozpowszechnił się grzech, tam pojawiła się
jeszcze obfitsza łaska,

21 aby jak grzech panował przez śmierć, tak laska
panowała przez usprawiedliwienie prowadzące
do życia wiecznego przez Jezusa Chrystusa,
naszego Pana.

Rz 6,3–7.12–14.16–19.23

Lekcja 4: s. 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14

3 Czy nie wiecie, że my, którzy zostaliśmy
ochrzczeni w Chrystusie Jezusie, zostaliśmy
zanurzeni w Jego śmierci? 4 Przez chrzest
zostaliśmy pogrzebani razem z Nim w śmierci po
to, aby wejść w nowe życie, tak jak Chrystus
został wskrzeszony z martwych dla chwały Ojca. 5
Bo jeśli zostaliśmy złączeni z Nim przez śmierć
podobną do Jego śmierci, będziemy także złączeni
przez podobne zmartwychwstanie. 6 To wiedzmy,
że już nigdy nie wolno nam służyć grzechowi,
ponieważ nasz stary człowiek został razem z Nim
ukrzyżowany, aby grzeszne ciało uległo
zniszczeniu. 7 Ten bowiem, kto umarł, został
uwolniony od grzechu.

12 Niech więc grzech nie króluje w waszym
śmiertelnym ciele, poddając was swoim
pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie swego ciała
grzechowi jako oręż niesprawiedliwości, ale
oddawajcie samych siebie Bogu jako ci, którzy
powstali z martwych; a swoje ciało oddajcie Bogu
jako oręż sprawiedliwości. 14 Niech nie panuje nad
wami grzech. Przecież nie jesteście poddani
Prawu, lecz łasce.

16 Czyż nie wiecie, że poddając się komukolwiek
jako posłuszni niewolnicy, jesteście niewolnikami
tego, komu okazujecie posłuszeństwo? Albo
jesteście poddani grzechowi prowadzącemu do
śmierci, albo posłuszeństwu, które prowadzi do
usprawiedliwienia. 17 Bogu niech będą dzięki, że
choć byliście niewolnikami grzechu, okazaliście
szczere posłuszeństwo tej nauce, która została
wam przekazana. 18 Uwolnieni od grzechu
staliście się sługami prawości. 19 Mówię po ludzku
- z powodu waszej słabości. Podobnie jak
oddawaliście się w niewolę nieczystości i rosnącej
wciąż nieprawości, tak teraz oddajcie się służbie
sprawiedliwości, która prowadzi do świętości.

23 Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć, a darem
Boga - życie wieczne w Chrystusie Jezusie,
naszym Panu.

Rz 7,14–25

Lekcja 4: s. 5, 6, 8, 11

14 Wiemy przecież, że Prawo jest duchowe, a ja
jestem cielesny, zaprzedany w niewolę grzechu. 15
Nie rozumiem tego, co czynię. Nie czynię bowiem
tego, co chcę, ale czynię to, czego nienawidzę. 16
Jeśli więc czynię to, czego nie chcę, jednocześnie
uznaję, że Prawo jest dobre. 17 A zatem nie ja to
czynię, ale mieszkający we mnie grzech. 18 Wiem
przecież, że we mnie - to jest w moim ciele - nie
mieszka dobro, ponieważ w mojej mocy jest
pragnienie dobra, ale nie jego wykonanie.

19 Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale
czynię zło, którego nie chcę. 20 A jeśli robię to,
czego nie chcę, już nie ja to robię, ale
mieszkający we mnie grzech. 21 Dostrzegam więc
tę prawidłowość, że kiedy chcę czynić dobro,
pojawia się we mnie zło. 22 W głębi serca Prawo
Boga napełnia mnie radością. 23 Widzę jednak w
sobie inne prawo, sprzeciwiające się prawu
mojego umysłu i zagarniające mnie w niewolę
grzechu, który mieszka we mnie.

24 Jestem nieszczęsnym człowiekiem! Kto mnie
wyzwoli z ciała śmierci? 25 Bogu niech będą dzięki
przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana! Tak więc
umysłem służę Prawu Bożemu, natomiast ciałem -
prawu grzechu.

Rz 8,1–14.28–29.31–39

Lekcja 4: s. 2, 7, 8, 14

1 Oto teraz nie ma wyroku potępiającego dla tych,
którzy są w Chrystusie Jezusie, 2 gdyż prawo
Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie,
uwolniło cię od prawa grzechu i śmierci. 3 Co było
niemożliwe dla Prawa, ponieważ ciało czyniło je
bezsilnym, tego dokonał Bóg, posyłając swego
Syna w ciele podobnym do ciała grzesznego. W
tym ciele potępił On grzech, 4 aby nakaz Prawa
wypełnił się w nas, którzy nie postępujemy
według ciała, ale według Ducha. 5 Ci bowiem,
którzy są cieleśni, myślą o sprawach ciała, ci zaś,
którzy są duchowi - o sprawach Ducha.

6 Otóż myślenie Ducha prowadzi do życia i pokoju,
a myślenie ciała - do śmierci, 7 gdyż myślenie
ciała jest nieprzyjazne Bogu. Nie uznaje ono
bowiem, ani nie może uznawać prawa Bożego. 8
Ci więc, którzy postępują według ciała, nie mogą
się podobać Bogu. 9 Wy jednak nie jesteście w
ciele, ale w Duchu, skoro Duch Boga w was
mieszka. Jeśli ktoś nie ma Ducha Chrystusa, to
nie należy do Niego. 10 Lecz jeśli Chrystus jest w
was, to chociaż ciało jest śmiertelne z powodu
grzechu, Duch daje życie dzięki
usprawiedliwieniu.

11 Jeśli więc mieszka w was Duch Tego, który
wskrzesił Jezusa z martwych, to Ten, który
wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi wasze
śmiertelne ciała dzięki mieszkającemu w was
Jego Duchowi. 12 Nie jesteśmy więc, bracia,
dłużnikami ciała, abyśmy mieli żyć według ciała.
13 Jeśli bowiem żyjecie według ciała, umrzecie.
Jeżeli jednak z pomocą Ducha usuniecie uczynki
ciała, będziecie żyli. 14 Ci, których prowadzi Duch
Boży, są synami Bożymi.

28 Wiemy przecież, że tym, którzy kochają Boga i
którzy zostali powołani zgodnie z Jego
wcześniejszym zamysłem, wszystko służy dla ich
dobra. Zostali oni wezwani według
wcześniejszego zamysłu. 29 Tych, których Bóg
wcześniej poznał, tych też przeznaczył, aby byli
obrazem Jego Syna, pierworodnego pośród wielu
braci.

31 Co na to powiedzieć? Jeśli Bóg jest przy nas, to
któż przeciwko nam? 32 On własnego Syna nie
oszczędził, ale wydał Go za nas wszystkich,
dlaczego więc nie miałby nam ofiarować
wszystkiego wraz z Nim? 33 Kto wystąpi przeciw
wybranym przez Boga? Przecież sam Bóg
usprawiedliwia! 34 Kto wystąpi z wyrokiem
potępiającym? Przecież wstawia się za nami
Chrystus Jezus, który umarł, co więcej, który
zmartwychwstał i zasiada po prawej stronie
Boga! 35 Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa?
Nieszczęście czy ucisk, prześladowanie czy głód,
nagość, niebezpieczeństwo czy miecz?

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają
nas cały dzień, uważają nas za owce
przeznaczone na rzeź. 37 A w tym wszystkim
odnosimy wielkie zwycięstwo dzięki Temu, który
nas umiłował. 38 Jestem pewny, że ani śmierć, ani
życie, ani aniołowie, ani władze, ani rzeczy
teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani
wysokości, ani głębie, ani jakiekolwiek inne
stworzenie nie zdoła nas oddzielić od miłości
Boga, objawionej w Chrystusie Jezusie, naszym
Panu.

Rz 10,1–3.8–10

Lekcja 4: s. 2, 9

1 Bracia, gorąco pragnę ratunku dla nich i modlę
się o to do Boga. 2 Zaświadczam, że pałają ku
Bogu żarliwością, której brak jednak rozeznania. 3
Nie uznając bowiem Bożej sprawiedliwości i
usiłując ustanowić własną sprawiedliwość, nie
przyjęli Bożej sprawiedliwości.

8 Co więc mówi? Słowo jest blisko ciebie, na
twoich ustach i w twoim sercu. Właśnie takie jest
słowo wiary, które głosimy. 9 Bo jeśli wyznasz
ustami, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu,
że Bóg wskrzesił Go z martwych, będziesz
zbawiony. 10 Bo trzeba uwierzyć sercem, by zostać
usprawiedliwionym, wyznać natomiast ustami,
aby być zbawionym.

Rz 11,33–36

Lekcja 4: s. 11

33 O głębokości bogactwa, mądrości i poznania
Boga! Jak niezbadane są Jego wyroki i nie do
wyśledzenia Jego drogi. 34 Kto bowiem poznał
myśl Pana, albo kto stał się Jego doradcą, 35 albo
kto dal Mu coś najpierw, aby otrzymać coś w
zamian. 36 Ponieważ z Niego i przez Niego, i dla
Niego jest wszystko. Jemu chwała na wieki!
Amen.

Rz 12,2.14–15.18

Lekcja 4: s. 7, 9, 12, 13

2 Nie upodabniajcie się do tego świata, ale
przemieniajcie się poprzez odnowę myślenia, aby
rozeznać, jaka jest wola Boża, co szlachetne, co
miłe, co doskonałe.

14 Błogosławcie tych, którzy was prześladują;
błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15 Radujcie się z
radosnymi, płaczcie z płaczącymi.

18 Jeśli to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi zachowujcie pokój.

Rz 13,1

Lekcja 4: s. 12

1 Każdy człowiek niech się podporządkuje władzom, którym podlega. Nie ma bowiem władzy, która nie byłaby od Boga; lecz każda, która istnieje, została ustanowiona przez Boga.

Rz 14,1–13.15–21

Lekcja 4: s. 5, 13, 14

1 Tego, kto jest słaby w wierze, przyjmujcie bez roztrząsania poglądów. 2 Jeden jest przekonany, że może jeść wszystko, słaby natomiast spożywa jarzyny. 3 Ten, kto je wszystko, niech nie lekceważy tego, który czegoś nie je. Ten zaś, kto nie je wszystkiego, niech nie osądza tego, który je. Bóg przecież go przyjął. 4 Ty natomiast kim jesteś, że osądzasz czyjegoś sługę? To, czy on stoi, czy upada, jest sprawą jego Pana. Ostoi się jednak, ponieważ Pan ma moc go podtrzymać. 5 Ktoś znowu wyróżnia jeden dzień spośród innych, dla innego wszystkie są równie ważne. Niech każdy zostanie przy swoim przekonaniu.

6 Ten, kto dokonuje rozróżnienia, czyni tak ze względu na Pana. Także ten, kto je, czyni to ze względu na Pana, ponieważ składa dzięki Bogu. Kto zaś nie je, ten nie je przez wzgląd na Pana i także dziękuje Bogu. 7 Nikt z nas nie żyje dla siebie i nie umiera dla siebie. 8 Bo jeśli żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli umieramy, umieramy dla Pana. Czy więc żyjemy, czy umieramy, należymy do Pana. 9 Po to przecież Chrystus umarł i zmartwychwstał, aby się stać Panem tak żywych, jak i umarłych. 10 A ty dlaczego osądzasz brata albo dlaczego pogardzasz bratem? Przecież wszyscy staniemy przed sądem Boga.

11 Napisano bowiem: Na moje życie, mówi Pan, przede Mną zegnie się wszelkie kolano i wszelki język będzie wychwalać Boga. 12 Tak oto każdy z nas o sobie samym zda sprawę Bogu. 13 Nie osądzajmy się nawzajem, ale raczej zwróćcie uwagę na to, by nie dawać bratu powodu do potknięcia się lub upadku.

15 Jeśli więc twój brat z powodu pokarmu doznaje rozterki, nie postępujesz zgodnie z miłością. Spożywaniem pokarmu nie przyczyniaj się do zguby tego, za którego umarł Chrystus. 16 Wasz skarb niech nie będzie lekceważony. 17 Bo królestwo Boże to nie jedzenie i picie, ale sprawiedliwość, pokój i łaska w Duchu Świętym. 18 Kto tak służy Chrystusowi, jest miły Bogu i ma uznanie u ludzi. 19 Starajmy się więc o to, co przynosi pokój i co służy wzajemnemu zbudowaniu.

20 Nie niszcz dzieła Bożego z powodu pokarmu. Chociaż każdy pokarm jest czysty, staje się czymś złym, gdy człowiek, spożywając go, powoduje czyjś upadek. 21 Lepiej nie jedz mięsa i nie pij wina, ani czegokolwiek innego, jeśli przez to stałbyś się przyczyną upadku swego brata.

Rz 15,1–3.14

Lekcja 4: s. 7, 11

1 My zaś, którzy jesteśmy mocni, powinniśmy dźwigać ułomności słabych, a nie szukać upodobania w sobie samych. 2 Każdy z nas niech się stara podobać bliźniemu dla jego dobra i zbudowania. 3 Bo i Chrystus nie szukał upodobania w sobie samym, ale jak jest napisane: Urągania tych, którzy Tobie urągali, spadły na mnie.

14 Przekonuję się, bracia moi, że jesteście pełni szlachetności, że obfitujecie we wszelką wiedzę i potraficie też napominać siebie nawzajem.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,24.26–31

Lekcja 4: s. 5, 8, 9

24 jednakże dla powołanych, tak Żydów, jak i Greków, jest Chrystusem - mocą i mądrością Bożą.

26 Bracia! Przypatrzcie się waszemu powołaniu! Według osądu ludzkiego niewielu wśród was jest mądrych, niewielu wpływowych i niewielu szlachetnie urodzonych. 27 Tymczasem Bóg wybrał właśnie to, co dla świata jest głupie, aby zawstydzić mądrych, i to, co słabe w oczach świata, aby zawstydzić mocnych. 28 Bóg wybrał właśnie to, co w ocenie świata nie jest szlachetnie urodzone, co jest wzgardzone, i to, co nie jest, aby unicestwić to, co jest. 29 W ten sposób nikt nie może wynosić się wobec Boga. 30 On zjednoczył nas z Chrystusem Jezusem, który stał się dla nas Bożą mądrością, sprawiedliwością, uświęceniem i odkupieniem,

31 aby jak to jest napisane: Kto chce się chlubić, niech się chlubi Panem.

1 Kor 2,10–14

Lekcja 4: s. 2, 12, 13

10 Bóg objawił nam to przez Ducha, a Duch
przenika wszystko, nawet głębokości Boga. 11
Któż bowiem wie, co kryje się w człowieku, jeśli
nie duch człowieka, który w nim jest? Tak i Boga
nikt by nie poznał, gdyby nie Duch Boży. 12 My nie
otrzymaliśmy ducha od świata, ale Ducha od
Boga, aby poznać dary otrzymane od Boga. 13 Nie
głosimy tego uczonymi słowami ludzkiej
mądrości, ale dzięki pouczeniom Ducha,
przedstawiamy sprawy duchowe tym, którzy są z
Ducha. 14 Bo człowiek zmysłowy nie przyjmuje
tego, co pochodzi od Bożego Ducha. Jest to dla
niego głupstwem i nie może zrozumieć, że ocenia
się to na sposób duchowy.

1 Kor 3,10–16.18–20

Lekcja 4: s. 1, 7, 10, 11, 14

10 Według danej mi łaski Boga, jako wprawny
architekt położyłem fundament, a ktoś inny na
nim buduje. Każdy niech więc zważa, jak buduje:
11 Nikt bowiem nie może położyć innego
fundamentu oprócz tego, który już jest położony,
a którym jest Jezus Chrystus. 12 A czy ktoś na tym
fundamencie buduje ze złota, srebra,
szlachetnych kamieni, drewna, siana lub słomy, 13
to okaże się w dniu, w którym wyjdzie na jaw
dzieło każdego. Objawi się to w ogniu, gdy każdy
czyn przejdzie próbę ognia. 14 Jeśli jakaś budowla
wytrzyma, budowniczy dostanie zapłatę.

15 Ten, którego budowla spłonie, poniesie stratę,
sam jednak ocaleje, ale tak, jakby przeszedł przez
ogień. 16 Czy nie wiecie, że jesteście świątynią
Boga i że Duch Boży w was mieszka?

18 Nie oszukujcie samych siebie! Jeśli ktoś z was
uważa się za mądrego na tym świecie, niech się
stanie głupim, aby stać się mądrym. 19 Mądrość
bowiem tego świata jest głupstwem u Boga, gdyż
napisano: Usidla Bóg mędrców mimo ich
przebiegłości. 20 I znowu: Bóg wie, że zamysły
mędrców są czcze.

1 Kor 4,2

Lekcja 4: s. 17

2 Od zarządców zaś oczekuje się, by każdy z nich
był wierny.

1 Kor 6,9–20

Lekcja 4: s. 4, 7

9 Czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie otrzymają
królestwa Bożego? Nie łudźcie się! Ani
rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy,
ani rozwiązli, ani mężczyźni współżyjący ze sobą,
10 ani złodzieje, ani zachłanni, ani pijacy, ani
oszczercy, ani zdziercy nie otrzymają królestwa
Bożego. 11 Takimi byli niektórzy spośród was, ale
zostaliście obmyci, uświęceni, uznani za
sprawiedliwych w imię Pana Jezusa Chrystusa i
przez Ducha naszego Boga. 12 Wszystko mi wolno,
ale nie wszystko jest pożyteczne. Wszystko mi
wolno, ale ja niczemu nie poddam się w niewolę.
13 Pokarm jest dla żołądka, a żołądek dla
pokarmu. Bóg natomiast unicestwi i jedno, i
drugie. Ciało nie jest dla rozpusty, ale dla Pana, a
Pan dla ciała.

14 Bóg, który wskrzesił Pana, i nas wskrzesi swoją
mocą. 15 Czyż nie wiecie, że wasze ciała są częścią
Ciała Chrystusa? Czy wezmę część Ciała
Chrystusa i zrobię ją częścią ciała nierządnicy?
Przenigdy! 16 Czy nie wiecie, że ten, który łączy
się z nierządnicą, jest z nią jednym ciałem? Będą
bowiem - jak jest powiedziane - dwoje jednym
ciałem. 17 Ten, kto łączy się z Panem, jest z Nim
jednym duchem. 18 Uciekajcie przed rozpustą!
Każdy inny grzech, który popełnia człowiek, jest
poza ciałem, ale kto oddaje się rozpuście, grzeszy
przeciw własnemu ciału.

19 Czy nie wiecie, że wasze ciało jest świątynią
Ducha Świętego, który jest w was? Macie Go od
Boga i nie należycie już do siebie. 20 Bóg przecież
wykupił was za wielką cenę. Oddajcie więc Bogu
chwałę w waszym ciele!

1 Kor 7,4

Lekcja 4: s. 13

4 Żona nie rozporządza własnym ciałem, lecz jej
mąż; podobnie mąż nie rozporządza własnym
ciałem, ale jego żona.

1 Kor 10,12–13.31

Lekcja 4: s. 7, 8, 12, 14, 15, 16

12 Tak więc ten, któremu się wydaje, że stoi, niech
uważa, aby nie upadł. 13 Nie byliście kuszeni
ponad ludzkie siły. Bóg, który jest wierny, nie
pozwoli, byście byli kuszeni ponad siły, lecz
dopuszczając pokusę, wskaże sposób jej
przezwyciężenia.

31 Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek
czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Boga.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 4: s. 12

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość jest cierpliwa, szlachetna, miłość nie
zazdrości, nie przechwala się, nie jest
zarozumiała, 5 nie postępuje nieprzyzwoicie, nie
szuka siebie, nie wybucha gniewem, nie liczy
doznanych krzywd, 6 nie cieszy się z
niesprawiedliwości, lecz raduje się prawdą. 7
Wszystko wytrzymuje, wszystkiemu wierzy,
wszystkiemu ufa, wszystko przetrwa. 8 Miłość
nigdy się nie kończy. Inaczej niż dar
prorokowania, który ustanie, języki, które
zanikną, czy wiedza, której zabraknie.

1 Kor 15,47–50

Lekcja 4: s. 6

47 Pierwszy człowiek utworzony z ziemi jest
prochem, drugi Człowiek jest z nieba. 48 Ci z
prochu ziemi są tacy jak ten z prochu, a ci z nieba
- tacy jak Ten z nieba. 49 I jak zaczęliśmy nosić w
sobie obraz człowieka z prochu ziemi, tak
zaczniemy nosić w sobie obraz Tego z nieba. 50
Bracia! Mówię wam, że to, co śmiertelne, nie
może osiągnąć królestwa Bożego, ani to, co
zniszczalne, nie ma udziału w niezniszczalnym.

2 List do Koryntian

2 Kor 1,19–20

Lekcja 4: s. 15, 16

19 Syn Boży, Jezus Chrystus, którego głosiliśmy
wam ja, Sylwan i Tymoteusz, nie był "tak i "nie. W
Nim było tylko "tak. 20 Wszystkie obietnice Boga w
Nim stały się "tak. Dlatego przez Niego
wypowiadamy na chwałę Boga nasze "Amen.

2 Kor 3,5–6.18

Lekcja 4: s. 7, 8, 14, 15, 16

5 nie dlatego, że sami uważamy się za godnych,
jakby pochodziło to od nas, ale ponieważ nasza
zdolność pochodzi od Boga. 6 On nas uzdolnił,
byśmy byli sługami Nowego Przymierza, które nie
opiera się już na literze, lecz na Duchu: litera
bowiem zabija, a Duch ożywia.

18 My wszyscy odzwierciedlamy w naszej odkrytej
twarzy chwałę Pana i jesteśmy przemieniani na
ten sam obraz, zyskując coraz większą chwałę, za
sprawą Pana, który jest Duchem.

2 Kor 4,4

Lekcja 4: s. 7

4 gdyż bóg tego świata zaślepił ich pozbawione
wiary umysły, aby nie zobaczyli blasku Ewangelii
o chwale Chrystusa, który jest obrazem Boga.

2 Kor 5,9–10.15.17–18.21

Lekcja 4: s. 7, 9, 10, 11, 14

9 Dlatego ze wszystkich sił staramy się Jemu
podobać zarówno wtedy, gdy przebywamy blisko,
jak i wtedy, gdy tułamy się z dala. 10 Wszyscy
bowiem musimy stawić się przed sądem
Chrystusa, aby każdy otrzymał odpłatę za
dokonane w ciele czyny, zarówno dobre, jak i złe.

15 On umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, nie
żyli już dla siebie, ale dla Tego, który za nich
umarł i zmartwychwstał.

17 Jeśli ktoś jest w Chrystusie, jest nowym
stworzeniem. To, co dawne, przeminęło, a nastało
nowe. 18 Wszystko to jest z Boga, który przez
Chrystusa pojednał nas ze sobą i zlecił nam
posługę pojednania.

21 On Tego, który nie znał grzechu, za nas uczynił
grzechem, abyśmy stali się w Nim
sprawiedliwością Bożą.

2 Kor 9,6–12

Lekcja 4: s. 13

6 Pamiętajcie o tym, że kto skąpo sieje, ten i skąpe
zbierze plony, a kto hojnie sieje, ten zbierze plony
obfite. 7 Niech każdy postąpi zgodnie z tym, co
postanowił w sercu. Niech nie postępuje ze
smutkiem ani pod przymusem, bo Bóg miłuje
radosnego dawcę. 8 Bóg ma moc obdarzyć was
obficie wszelką łaską, abyście zawsze mieli
wszystkiego pod dostatkiem i byli bogaci we
wszelkie dobre uczynki. 9 Tak jak jest napisane:
Rozdzielił dary, obdarzył ubogich, Jego
sprawiedliwość trwa na wieki. 10 Ten, który daje
nasienie siewcy i chleb spożywającemu,
dostarczy wam ziarna, rozmnoży je i zwiększy
plon waszej sprawiedliwości.

11 Wzbogaceni we wszystko, będziecie mogli
wykazać się wszelkiego rodzaju szczodrością,
która przyczyni się przez nas do dziękowania
Bogu, 12 gdyż ta święta posługa nie tylko zaradza
ubóstwu świętych, ale pozwala składać Bogu
obfite dziękczynienie.

2 Kor 10,12.17–18

Lekcja 4: s. 5, 9

12 Nie odważymy się konkurować z tymi, którzy
polecają samych siebie, ani porównywać się z
nimi. Kiedy mierzą siebie własną miarą i
porównują się ze sobą, pokazują, że pozbawieni
są rozsądku.

17 Kto bowiem chce się chlubić, niech się chlubi
Panem, 18 gdyż nie ten, kto poleca samego siebie,
jest wiarygodny, ale ten, kogo poleca Pan.

2 Kor 11,30

Lekcja 4: s. 9

30 Jeśli już muszę się chlubić, to będę się chlubił
tym, co ukazuje moją słabość.

2 Kor 12,9

Lekcja 4: s. 9

9 Pan jednak mi odpowiedział: "Wystarczy ci mojej
łaski. Moc bowiem doskonali się w słabości. Wolę
więc chlubić się raczej moimi słabościami, aby
zstąpiła na mnie moc Chrystusa.

2 Kor 13,5

Lekcja 4: s. 15

5 Wypróbujcie samych siebie, czy trwacie w
wierze. Rozeznajcie samych siebie. Czy nie wiecie
o sobie, że Chrystus jest w was? Chyba że
rzeczywiście odpadliście podczas próby.

List do Galatów

Ga 2,20

Lekcja 4: s. 7, 8, 9, 14

20 Żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus.
A jeśli żyję teraz na świecie, to żyję dzięki wierze
w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego
siebie wydał za mnie.

Ga 4,6

Lekcja 4: s. 7

6 A ponieważ jesteście synami, Bóg wysłał do
naszych serc Ducha swego Syna, który woła:
"Abba, Ojcze!.

Ga 5,14.16–17

Lekcja 4: s. 8, 10, 11

14 Przecież całe Prawo zawiera się w tym jednym
nakazie: Miłuj bliźniego jak siebie samego.

16 Otóż powiadam: postępujcie według Ducha, a
nie będziecie spełniali pożądań ciała. 17 Gdyż ciało
pożąda wbrew Duchowi, natomiast Duch
przeciwko ciału. Jedno przeciwstawia się
drugiemu, tak że czynicie nie to, co chcecie.

Ga 6,1–2.5.14

Lekcja 4: s. 9, 11

1 Bracia, nawet jeśli ktoś popadnie w grzech, wy,
którzy trwacie w Duchu, podźwignijcie go z całą
łagodnością. Uważaj jednak, abyś i ty nie uległ
pokusie. 2 Jedni drugim noście brzemiona, a tak
wypełnicie prawo Chrystusa.

5 Każdy bowiem poniesie swój własny ciężar.

14 Co do mnie, obym nie chlubił się niczym innym,
jak tylko krzyżem Pana naszego Jezusa
Chrystusa, przez którego świat jest ukrzyżowany
dla mnie, a ja dla świata.

List do Efezjan

Ef 1,5–6

Lekcja 4: s. 8, 9

5 On przeznaczył nas, abyśmy się stali Jego
przybranymi dziećmi przez Jezusa Chrystusa.
Takie było upodobanie Jego woli, 6 aby był
uwielbiony majestat Jego łaski, którą obdarzył
nas w Umiłowanym.

Ef 2,1–10.19–22

Lekcja 4: s. 2, 5, 6, 7, 8, 11, 16

1 Także wy byliście umarli z powodu waszych
występków i grzechów, 2 które popełnialiście
wtedy, gdy postępowaliście zgodnie z zasadami
tego świata, w posłuszeństwie temu, który panuje
nad mocą, powietrzem, duchem działającym
obecnie w synach buntu. 3 Wśród nich także my
wszyscy ulegaliśmy niegdyś żądzom naszego
ciała, poddając się zachciankom ciała i myśli.
Dlatego, jak inni, byliśmy z natury dziećmi
gniewu. 4 Bóg jednak, bogaty w miłosierdzie,
dzięki swej wielkiej miłości, którą obdarzył nas, 5
umarłych z powodu występków, przywrócił nas
do życia z Chrystusem. Łaską jesteście zbawieni!

6 On w Chrystusie Jezusie ożywił nas i posadził na
wyżynach niebieskich, 7 aby w nadchodzących
czasach ukazać niezwykłe bogactwo swojej łaski
poprzez dobroć, jaką darzy nas w Chrystusie
Jezusie. 8 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez
wiarę! Nie jest to więc waszą zasługą, lecz darem
Boga. 9 Nie za dokonane czyny, aby nikt się nie
chełpił. 10 Jesteśmy Jego dziełem, stworzeni w
Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg
dla nas przygotował, abyśmy zgodnie z nimi
postępowali.

19 Tak więc nie jesteście już obcymi i przybyszami,
ale współobywatelami na równi ze świętymi i
domownikami Boga. 20 Jesteście zbudowani na
fundamencie apostołów i proroków, a kamieniem
węgielnym jest sam Chrystus Jezus. 21 W Nim
złączona cała budowla wzrasta, aby stać się
świętą w Panu świątynią. 22 W Nim także wy
wspólnie budujecie, aby być mieszkaniem Boga w
Duchu.

Ef 4,13.22–24.31–32

Lekcja 4: s. 7, 9, 11, 13

13 aż wszyscy osiągniemy jedność wiary i poznanie
Syna Bożego, doskonale człowieczeństwo, miarę
wielkości według pełni Chrystusa.

22 że należy odrzucić starego człowieka z jego
wcześniejszym sposobem życia, człowieka
niszczonego przez zwodnicze żądze. 23 Pozwólcie
się odnawiać Duchowi w waszym myśleniu 24 i
przyobleczcie się w nowego człowieka,
stworzonego zamysłem Boga w sprawiedliwości i
prawdziwej świętości.

31 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz,
rozdrażnienie, gniew, krzyk, bluźnierstwo i
wszelkie zło. 32 Bądźcie dla siebie nawzajem
łagodni i miłosierni. Jedni drugim wybaczajcie,
tak jak Bóg wybaczył wam w Chrystusie.

Ef 5,6.18.22–33

Lekcja 4: s. 8, 11, 12

6 Niech was nikt nie zwodzi pustym gadaniem, bo
przez nie nadchodzi gniew Boży na synów buntu.

18 Nie upijajcie się winem, przez co dochodzi do
rozwiązłości, lecz napełniajcie się Duchem.

22 Żony niech będą poddane mężom jak Panu, 23
ponieważ mąż jest głową żony, jak Chrystus jest
Głową Kościoła - On, Zbawca Ciała. 24 I jak Kościół
jest poddany Chrystusowi we wszystkim, tak żony
niech będą poddane mężom. 25 Mężowie miłujcie
swoje żony, tak jak Chrystus umiłował swój
Kościół i wydał za niego samego siebie, 26 aby go
uświęcić przez oczyszczenie kąpielą wody i
słowem,

27 aby postawić go przy sobie jako Kościół
chwalebny, bez skazy i zmarszczki, czy czegoś
podobnego, aby był święty i nieskalany. 28
Mężowie tak powinni miłować swoje żony jak
własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie
samego miłuje. 29 Nikt nigdy nie znienawidził
własnego ciała, lecz każdy je karmi i pielęgnuje,
tak jak Chrystus Kościół. 30 Otóż my tworzymy z
Nim jedno Ciało. 31 I tak mężczyzna opuści ojca i
matkę, a złączy się ze swoją żoną i dwoje będą
jednym ciałem.

32 Jest to wielka tajemnica, a ja mówię w
odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła. 33 Niech
więc każdy z was tak miłuje swoją żonę jak siebie
samego. Żona natomiast niech odnosi się do
swego męża z szacunkiem.

List do Filipian

Flp 1,6

Lekcja 4: s. 14

6 Jestem bowiem przekonany, że Ten, który
rozpoczął w was dobre dzieło, ukończy je do dnia
Chrystusa Jezusa.

Flp 2,3–8

Lekcja 4: s. 7, 8, 11, 12, 13

3 nie działajcie z myślą o uznaniu czy pochwałach,
lecz z pokorą uważajcie jedni drugich za lepszych
od siebie. 4 Niech każdy troszczy się nie tylko o
swoje własne sprawy, ale także o innych. 5 Miejcie
w sobie takie usposobienie, jakie też było w
Chrystusie Jezusie. 6 On, mając naturę Boga, nie
uznał za stosowne korzystać ze swojej równości z
Bogiem, 7 lecz ogołocił siebie samego, przyjmując
naturę sługi i stając się podobnym do ludzi. A z
zewnętrznego wyglądu uznany za człowieka,

8 uniżył siebie samego, stając się posłusznym aż
do śmierci, i to śmierci na krzyżu.

Flp 3,3.7–11

Lekcja 4: s. 8, 9

3 To my jesteśmy obrzezaniem, my, którzy
sprawujemy kult w Duchu Bożym, chlubimy się
Chrystusem Jezusem i w ciele nie pokładamy
ufności.

7 Jednak ze względu na Chrystusa uznaję za
bezwartościowe wszystko, co przynosiło mi zysk. 8
I naprawdę uważam, że to wszystko jest
bezwartościowe w porównaniu z bezcennym
darem poznania Chrystusa Jezusa, mojego Pana.
Dla Niego odrzucam wszystko i uważam za
śmieci. Pragnę tylko pozyskać Chrystusa 9 i
znaleźć się w Nim, nie w oparciu o własną
sprawiedliwość, pochodzącą z Prawa, ale dzięki
sprawiedliwości, która rodzi się przez wiarę w
Chrystusa i której Bóg udziela na podstawie
wiary. 10 Moim celem jest poznanie Chrystusa,
zarówno przez doświadczenie mocy Jego
zmartwychwstania, jak i przez udział w Jego
cierpieniach. A stając się podobnym do Niego w

Jego śmierci, [11] dojdę w jakiś sposób do powstania z martwych.

Flp 4,13.19

Lekcja 4: s. 8

[13] Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

[19] A mój Bóg, według swego bogactwa, zaspokoi wszystkie wasze potrzeby, gdy będzie w chwale w Chrystusie Jezusie.

List do Kolosan

Kol 1,10.13–15.28

Lekcja 4: s. 7, 10, 11, 14

[10] Prowadźcie życie godne Pana, podobając Mu się we wszystkim, przynosząc owoce we wszelkim dobrym dziele i wzrastając w poznawaniu Boga.

[13] On wyrwał nas władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, [14] w którym mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów. [15] On jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wobec całego stworzenia,

[28] Jego głosimy, zachęcając i pouczając każdego człowieka we wszelkiej mądrości, by każdego przedstawić jako doskonałego w Chrystusie.

Kol 2,6–10.13

Lekcja 4: s. 6, 11, 12, 13, 14

[6] Skoro więc przyjęliście Chrystusa Jezusa jako Pana, dalej w Nim postępujcie: [7] w Nim zakorzenieni i zbudowani, mocni wiarą, której was nauczono. I bądźcie pełni wdzięczności. [8] Uważajcie, by ktoś was nie zniewolił filozofią i bezsensownym oszustwem, opartym na ludzkim podaniu o żywiołach świata. Nie pochodzi to od Chrystusa. [9] W Nim bowiem pełnia bóstwa zamieszkuje na sposób cielesny [10] i wy dostępujecie pełni w Nim, który jest głową wszelkiej zwierzchności i władzy.

[13] Was, którzy byliście umarli z powodu występków i nieobrzezania waszego ciała, wraz z Nim ożywił, gdy darował nam wszystkie występki.

Kol 3,3–24

Lekcja 4: s. 7, 11

[3] gdyż umarliście i wasze życie zostało ukryte z Chrystusem w Bogu. [4] Gdy zaś Chrystus - wasze życie - ukaże się w chwale, wówczas i wy ukażecie się w chwale razem z Nim. [5] Zadajcie więc śmierć temu, co ziemskie w ciele: nierządowi, nieczystości, namiętności, złym pragnieniom i chciwości, która jest bałwochwalstwem. [6] Przez nie nadchodzi Boży gniew na synów buntu. [7] Gdy żyliście wśród nich, wy także postępowaliście podobnie.

[8] Teraz zaś odrzućcie od siebie to wszystko: gniew, rozdrażnienie, złość, bluźnierstwa, obmowy. [9] Nie okłamujcie się wzajemnie. Zrzućcie z siebie starego człowieka wraz z jego czynami, [10] a okryjcie się nowym, wciąż odnawiającym się, aż do poznania Tego, który go stworzył na swój obraz. [11] Nie ma już Greka ani Żyda, obrzezania ani nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika, wolnego, ale wszystkim we wszystkich jest Chrystus. [12] Jako wybrańcy Boga - święci i umiłowani - okryjcie się głębokim miłosierdziem, łagodnością, pokorą, delikatnością, cierpliwością.

[13] Żyjcie ze sobą w zgodzie i przebaczajcie sobie wzajemnie, gdy macie coś przeciw drugiemu. Jak Pan wam przebaczył, również wy tak czyńcie. [14] A wszystko to z miłością, która jest więzią doskonałości. [15] Pokój Chrystusa, do którego zostaliście powołani w jednym Ciele, niech kieruje waszymi sercami. I bądźcie wdzięczni. [16] Niech zamieszka w was bogactwo nauki Chrystusa: pouczajcie z całą mądrością i napominajcie się wzajemnie przez psalmy, hymny, natchnione pieśni, śpiewając Bogu z wdzięcznością w waszych sercach. [17] I cokolwiek czynicie słowem lub czynem - wszystko w imię Pana Jezusa, przez Niego dziękując Bogu Ojcu.

[18] Żony, bądźcie posłuszne mężom, jak przystoi w Panu. [19] Mężowie, miłujcie żony i nie sprawiajcie im przykrości. [20] Dzieci, we wszystkim słuchajcie rodziców. To bowiem jest miłe Panu. [21] Ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, aby nie upadały na duchu. [22] Niewolnicy, bądźcie posłuszni we wszystkim ziemskim panom, służąc nie na pokaz, aby się przypodobać ludziom, lecz w prostocie serca i bojaźni Pana.

[23] Cokolwiek robicie, czyńcie to ochoczo, jak dla Pana, a nie dla ludzi, [24] wiedząc, że otrzymacie za to nagrodę - dziedzictwo od Pana. Bądźcie niewolnikami Pana - Chrystusa,

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 4,3.7

Lekcja 4: s. 4, 13

3 Jest wolą Boga, abyście byli święci.
Powstrzymajcie się od nierządu.

7 Bóg bowiem nie powołał nas do nieczystości,
lecz do świętości.

1 Tes 5,16.23

Lekcja 4: s. 4, 12

16 Zawsze się radujcie!

23 Sam Bóg pokoju niech was w pełni uświęci.
Niech was całych - to jest ducha, duszę i Ciało -
zachowa bez skazy na przyjście naszego Pana
Jezusa Chrystusa.

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 3,3

Lekcja 4: s. 11

3 Pan jest wierny! On was umocni i uchroni od
złego.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 1,5–7

Lekcja 4: s. 1

5 Celem tego zakazu jest miłość płynąca z
czystego serca, z prawego sumienia i ze szczerej
wiary. 6 Niektórzy tymczasem odstąpili od tej
drogi i zagubili się w próżnym gadulstwie. 7
Pragną uchodzić za znawców Prawa, a nie
rozumieją ani tego, co mówią, ani tego, przy czym
obstają.

1 Tm 2,3–6

Lekcja 4: s. 6

3 Jest to dobre i miłe w oczach Boga, naszego
Zbawiciela, 4 który pragnie, aby wszyscy ludzie
zostali zbawieni i poznali prawdę. 5 Albowiem
tylko jeden jest Bóg, jeden także pośrednik
między Bogiem i ludźmi, człowiek, Chrystus
Jezus. 6 On wydał siebie samego na okup za
wszystkich - oto świadectwo, jakie dał w swoim
czasie.

1 Tm 4,7–8

Lekcja 4: s. 11

7 Odrzucaj więc bezbożne i głupie baśnie. Ćwicz
się natomiast w pobożności. 8 Ćwiczenia cielesne
przynoszą niewielką korzyść. Pobożność zaś jest
przydatna do wszystkiego, niesie z sobą obietnicę
życia obecnego i przyszłego.

1 Tm 6,17

Lekcja 4: s. 13

17 Bogaczom nakazuj, aby się nie pysznili i nie
pokładali nadziei w niepewnym bogactwie, lecz w
Bogu, który udziela nam wszystkiego obficie,
byśmy z tego korzystali.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 1,7.14

Lekcja 4: s. 7, 8

7 Bóg bowiem nie dał nam ducha bojaźni, ale
mocy, miłości i opanowania.

14 Strzeż tego wspaniałego depozytu z pomocą
Ducha Świętego, który w nas mieszka.

2 Tm 2,2

Lekcja 4: s. 11

2 To, co usłyszałeś ode mnie wobec licznych
świadków, powierz ludziom godnym zaufania,
którzy z kolei byliby zdolni nauczać innych.

2 Tm 3,1–9.16–17

Lekcja 4: s. 1, 3, 6, 8, 9, 10, 14, 15, 16

1 Pamiętaj, że w dniach ostatecznych nadejdą
ciężkie chwile. 2 Ludzie będą bowiem samolubni,
chciwi, pyszałkowaci, wyniośli, bluźniący,
nieposłuszni rodzicom, niewdzięczni, bezbożni, 3
nieczuli, nieustępliwi, rzucający oszczerstwa,
nieopanowani, okrutni, nienawidzący dobra, 4
zdradliwi, porywczy, zarozumiali i kochający
przyjemności bardziej niż Boga. 5 Będą
zachowywać pozory pobożności, a wyprą się tego,
co jest jej siłą. Unikaj takich ludzi.

6 Z nich bowiem wywodzą się ci, którzy krążą po
domach i bałamucą naiwne kobiety obciążone
grzechami, ulegające różnym pożądaniom. 7 Takie
ciągle się uczą, ale nigdy nie mogą dojść do
poznania prawdy. 8 Jak niegdyś Jannes i Jambres
zbuntowali się przeciw Mojżeszowi, tak też i ci
buntują się przeciwko prawdzie. Są to ludzie o
wypaczonym myśleniu i chwiejni w wierze. 9 Tacy
nie zajdą daleko, gdyż ich głupota - podobnie jak i
tamtych - stanie się jawna dla wszystkich.

16 Każde Pismo jest przez Boga natchnione i
pożyteczne do nauczania, upominania,
poprawiania, wychowywania w sprawiedliwości,
17 tak aby człowiek Boży był doskonały, zdolny do
każdego dobrego czynu.

2 Tm 4,2

Lekcja 4: s. 11

2 głoś słowo, nalegaj w porę i nie w porę,
upominaj, karć i zachęcaj, nauczając z wielką
cierpliwością.

List do Tytusa

Tt 1,16

Lekcja 4: s. 6

16 Twierdzą oni, że znają Boga, a przeczą temu
czynami. Tacy budzą odrazę, buntują się i są
niezdolni do jakiegokolwiek dobrego czynu.

Tt 2,11–14

Lekcja 4: s. 4, 7

11 Łaska Boża okazała się zbawienna dla
wszystkich ludzi. 12 Ona poucza nas, abyśmy
odrzucili bezbożność i światowe pożądania, a żyli
już teraz, na tym świecie, roztropnie,
sprawiedliwie i pobożnie, 13 oczekując
szczęśliwego spełnienia nadziei i ukazania się
chwały wielkiego Boga i naszego Zbawiciela,
Jezusa Chrystusa. 14 On wydał za nas samego
siebie, aby odkupić nas od wszelkiej nieprawości i
oczyścić dla siebie wybrany lud, gorliwy w
pełnieniu dobrych czynów.

Tt 3,3–7

Lekcja 4: s. 5, 8, 11

3 My bowiem także byliśmy kiedyś bezmyślni,
zbuntowani, błądzący, zniewoleni przez
różnorodne żądze i przyjemności. Żyliśmy w
podłości i zawiści, budząc obrzydzenie i
nienawidząc jedni drugich. 4 A oto objawiła się
dobroć i miłość Boga, naszego Zbawiciela. 5 On
zbawił nas nie dzięki sprawiedliwym czynom,
które spełniliśmy, lecz ze względu na swe
miłosierdzie. Stało się to przez odradzającą i
odnawiającą kąpiel w Duchu Świętym. 6 Wylał Go
na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, naszego
Zbawiciela, 7 abyśmy usprawiedliwieni przez Jego
łaskę stali się - zgodnie z nadzieją - dziedzicami,
życia wiecznego.

List do Hebrajczyków

Hbr 1,3

Lekcja 4: s. 7

3 On, będąc odblaskiem chwały Boga i odbiciem
Jego istoty, podtrzymuje wszystko mocą swego
słowa. On, gdy dokonał oczyszczenia z grzechów,
zasiadł po prawej stronie Majestatu na
wysokościach.

Hbr 2,9.14–15

Lekcja 4: s. 6, 7, 11

9 Natomiast w Tym, który został uczyniony
niewiele mniejszym od aniołów, dostrzegamy
Jezusa, ukoronowanego chwałą i czcią dzięki
śmiertelnym cierpieniom! A zatem z łaski Bożej
zaznał On śmierci za wszystkich!

14 Skoro więc dzieci otrzymały udział we krwi i
ciele, to również On sam chciał mieć w nich
udział, aby przez śmierć mógł pokonać diabła,
dzierżącego władzę nad śmiercią, 15 i aby uwolnić
tych, którzy bojąc się śmierci, całe życie podlegali
niewoli.

Hbr 3,13

Lekcja 4: s. 11

13 Natomiast zachęcajcie się wzajemnie każdego
dnia, póki mówi się o tym dzisiaj, aby nikt z was
nie był zatwardziały przez oszustwo grzechu.

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 4: s. 12, 13, 14

12 Słowo Boże jest bowiem żywe i skuteczne,
ostrzejsze od każdego obosiecznego miecza.
Przenika ono aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, rozsądza myśli i zamiary serca.

15 Nie takiego bowiem mamy najwyższego
kapłana, który nie mógłby współczuć nam w
słabościach. Przeciwnie, podobnie jak my
doświadczył On wszystkiego - oprócz grzechu. 16
Śmiało więc zbliżmy się do tronu łaski, aby
otrzymać miłosierdzie i znaleźć łaskę w stosownej
chwili!

Hbr 5,5.8.14

Lekcja 4: s. 7, 15, 16

5 Toteż i Chrystus nie sam siebie okrył chwałą
najwyższego kapłana. Uczynił to Ten, który
powiedział do Niego: Ty jesteś moim Synem, Ja
Ciebie dziś zrodziłem.

8 Chociaż był Synem, przez cierpienia nauczył się
posłuszeństwa.

14 Dojrzali zaś przyjmują pokarm stały, gdyż przez praktykę mają zmysły wyćwiczone do rozróżniania między tym co dobre i złe.

Hbr 10,17.24

Lekcja 4: s. 11, 14

17 a ich grzechów ani nieprawości nie będę już pamiętał.

24 Bądźmy wzajemnie za siebie odpowiedzialni, dążąc do gorliwej miłości i dobrych uczynków.

Hbr 12,12

Lekcja 4: s. 11

12 Dlatego: Wyprostujcie omdlałe ręce i osłabione kolana!

Hbr 13,4.17

Lekcja 4: s. 12, 13

4 Małżeństwo niech będzie przez wszystkich szanowane, a łoże - nieskalane. Bóg bowiem osądzi rozpustników i cudzołożników.

17 Zaufajcie tym, co wam przewodzą i bądźcie im ulegli. Oni, jako odpowiedzialni za was osobiście, czuwają nad wami. Niech czynią to z radością, a nie z bólem, gdyż to byłoby dla was szkodliwe.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–5.22–25

Lekcja 4: s. 11, 13, 14, 15, 16

2 Bracia moi! Przyjmujcie z wielką radością różne doświadczenia, jakie was spotykają. 3 Wiedzcie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. 4 A wytrwałość niech was prowadzi ku dojrzałości, abyście byli w pełni doskonali, bez najmniejszej wady czy skazy. 5 Jeśli ktoś z was potrzebuje mądrości, niech prosi o nią Boga, a na pewno ją otrzyma. On bowiem każdego chętnie obdarza, nie czyniąc nikomu wyrzutów.

22 Wprowadzajcie słowo w czyn, a nie bądźcie jedynie słuchaczami, którzy oszukują samych siebie. 23 Tego bowiem, kto tylko słucha słowa, lecz według niego nie żyje, można porównać do człowieka, który przygląda się swej twarzy w lustrze. 24 Oglądał on wprawdzie samego siebie, ale po odejściu od lustra zaraz zapomniał, jaki był. 25 Kto jednak wnika w doskonałe prawo wolności i według niego postępuje, nie jest już jedynie skłonnym do zapominania słuchaczem, lecz wykonawcą dzieła. Będzie on szczęśliwy, dzięki wypełnianiu go.

Jk 3,9

Lekcja 4: s. 6

9 Językiem wielbimy Boga i Ojca, językiem też przeklinamy ludzi stworzonych na Boże podobieństwo.

Jk 4,10–12.14–17

Lekcja 4: s. 5, 6, 11, 13

10 Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy. 11 Bracia! Nie obmawiajcie się nawzajem. Jeśli ktoś obmawia swego brata i osądza go, występuje przeciwko Prawu i osądza je. A jeśli osądzasz Prawo, nie jesteś jego wykonawcą, lecz sędzią. 12 Jeden jest tylko Prawodawca i Sędzia, który może zbawić lub potępić. Kimże więc ty jesteś, że osądzasz bliźniego?

14 Nie wiecie, co będzie jutro. Czymże jest wasze życie? Jesteście jak dym, który pojawia się na krótko i zaraz znika. 15 Powinniście raczej mówić: "Uczynimy to lub tamto, jeżeli Pan zechce i jeśli żyć będziemy. 16 Wy jednak jesteście zarozumiali i wyniośli! A każda zarozumiałość jest zła 17 Kto bowiem wie, jak czynić dobro, a nie czyni, popełnia grzech.

Jk 5,16

Lekcja 4: s. 12

16 Wyznawajcie więc swoje grzechy jedni drugim i módlcie się nawzajem za siebie, abyście zostali uzdrowieni. Wielką bowiem moc posiada gorliwa modlitwa człowieka sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,3–5.16.20–21.24–25

Lekcja 4: s. 4, 5, 6, 7, 14

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa! On w swoim wielkim miłosierdziu zrodził nas na nowo do żywej nadziei przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa, 4 abyśmy osiągnęli dziedzictwo niezniszczalne, nienaruszone i nieprzemijające. Ono jest wam zapewnione w niebie, 5 a moc Boża strzeże was przez wiarę, abyście osiągnęli zbawienie, które się objawi na końcu czasów.

16 Jest bowiem napisane: Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty.

20 On został do tego wyznaczony przed początkiem świata, ukazał się zaś przy końcu czasów ze względu na was. 21 Dzięki Niemu wierzycie w Boga, który Go wskrzesił z martwych

i obdarzył chwałą. Dlatego zawsze kierujcie waszą wiarę i nadzieję ku Bogu!

24 Ponieważ: Każde stworzenie jest jak trawa i cały jego wdzięk - jak kwiat polny. Trawa uschła, kwiat opadł, 25 lecz słowo Pana trwa wiecznie. To jest właśnie słowo Ewangelii, które wam ogłoszono.

1 P 2,9.12

Lekcja 4: s. 4, 7

9 Wy zaś jesteście ludem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem, który jest szczególną własnością Boga! Głoście więc wielkie dzieła Tego, który was wezwał z ciemności do swego przedziwnego światła!

12 Wśród pogan zachowujcie się nienagannie, aby ci, którzy was oczerniają jako złoczyńców, patrząc na wasze dobre czyny, mogli chwalić Boga w dniu nawiedzenia.

1 P 3,8–9

Lekcja 4: s. 11, 13

8 W końcu zaś wszyscy bądźcie jednomyślni i pełni współczucia! Kochajcie się po bratersku, bądźcie miłosierni i pokorni! 9 Nie odpłacajcie złem za zło ani obelgą za obelgę! Przeciwnie, odpowiadajcie dobrym słowem, gdyż Bóg was powołał, abyście otrzymali błogosławieństwo.

1 P 4,10–11

Lekcja 4: s. 7, 11

10 Jako dobrzy zarządcy różnorakiej łaski Bożej służcie sobie nawzajem zgodnie z darem, jaki każdy z was otrzymał. 11 Jeśli ktoś przemawia, niech przekazuje słowo Boże. Kto usługuje, niech to czyni z mocą otrzymaną od Boga, aby we wszystkim był wychwalany Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen.

1 P 5,6

Lekcja 4: s. 9

6 Uniżcie się przed potężną ręką Boga, aby was wywyższył w odpowiednim czasie!

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–10

Lekcja 4: s. 7, 10, 15, 16

2 Łaska i pokój niech wzrastają w was przez poznanie Boga i Jezusa, naszego Pana! 3 Jego boska moc obdarowała nas wszystkim, co potrzebne do pobożnego życia. Dała poznać Tego, który nas powołał do udziału w swej chwale i doskonałości. 4 Przez nie otrzymaliśmy cenne i ważne obietnice, aby stać się uczestnikami Bożej natury i uchronić się przed zepsuciem spowodowanym powszechną w świecie żądzą. 5 Dołóżcie wszelkich starań, aby do waszej wiary dołączyć prawość, do prawości poznanie, 6 do poznania opanowanie, do opanowania wytrwałość, do wytrwałości pobożność,

7 do pobożności braterską życzliwość, a do życzliwości braterskiej miłość. 8 Gdy będziecie w nie obfitować, to poznanie naszego Pana Jezusa Chrystusa zaowocuje waszymi czynami. 9 Komu bowiem brak tych cnót, jest ślepy, niedowidzący; zapomniał, że został oczyszczony ze swych dawnych grzechów. 10 Dlatego, bracia, dołóżcie starań, aby się umocnić w swoim powołaniu i wybraniu, bo tak postępując, nigdy nie upadniecie.

2 P 3,9

Lekcja 4: s. 6

9 Pan wcale nie zwleka z dotrzymaniem obietnicy, jak niektórzy sądzą. Jest tylko wobec was cierpliwy i nie chce, aby ktokolwiek zginął. Pragnie, by wszyscy się nawrócili.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,1–10

Lekcja 4: s. 14, 15, 17

1 Piszemy wam o tym, co było od początku. O tym, co słyszeliśmy i widzieliśmy na własne oczy, co oglądaliśmy i dotykaliśmy własnymi rękami - o Słowie Życia. 2 To życie się objawiło, a myśmy je widzieli i o nim świadczymy. Głosimy wam życie wieczne, które jest u Ojca, a nam zostało objawione. 3 To, co zobaczyliśmy i usłyszeliśmy, głosimy także wam, abyście i wy trwali z nami w łączności. A jest to łączność z Ojcem i z Jego Synem, Jezusem Chrystusem. 4 Piszemy o tym, aby nasza radość była pełna. 5 Takie jest orędzie, które usłyszeliśmy od Niego i które wam głosimy: Bóg jest światłością i nie ma w Nim żadnej ciemności.

6 Jeżeli mówimy, że trwamy z Nim w łączności, a
chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie
postępujemy zgodnie z prawdą. 7 Jeżeli zaś
chodzimy w światłości, tak jak On jest w
światłości, mamy łączność między sobą, a krew
Jezusa, Jego Syna, oczyszcza nas z wszelkiego
grzechu. 8 Jeżeli mówimy, że jesteśmy bez
grzechu, zwodzimy samych siebie i nie ma w nas
prawdy. 9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, to Bóg
jest wierny i sprawiedliwy: odpuści nam grzechy
oraz oczyści nas z wszelkiej nieuczciwości. 10
Jeżeli mówimy, że nie zgrzeszyliśmy, czynimy Go
kłamcą i nie ma w nas Jego słowa.

1 J 2,1–29

Lekcja 4: s. 5, 14, 15, 17

1 Dzieci moje, piszę wam o tym, abyście nie
grzeszyli. Gdyby jednak ktoś zgrzeszył, mamy
Orędownika u Ojca, sprawiedliwego Jezusa
Chrystusa. 2 On jest ofiarą przebłagalną za nasze
grzechy i nie tylko za nasze, ale także całego
świata. 3 Po tym rozpoznajemy, że Go znamy,
jeżeli przestrzegamy Jego przykazań. 4 Kto mówi,
że Go zna, a nie przestrzega Jego przykazań, jest
kłamcą i nie ma w nim prawdy. 5 Kto natomiast
zachowuje Jego słowa, w tym naprawdę miłość
Boża jest doskonała - po tym rozpoznajemy, że
jesteśmy w Nim.

6 Kto mówi, że trwa w Nim, powinien tak żyć, jak
On żył. 7 Umiłowani, nie piszę wam o nowym
przykazaniu, lecz o dawnym przykazaniu, które
mieliście od początku. Tym dawnym
przykazaniem jest słowo, które usłyszeliście. 8 A
jednak piszę wam o nowym przykazaniu, które
jest prawdziwe w Nim i w was, ponieważ
ciemność przemija, a światłość prawdziwa już
świeci. 9 Kto mówi, że trwa w światłości, a
nienawidzi swego brata, wciąż jest w ciemności. 10
Kto miłuje swego brata, trwa w światłości i nie
staje się dla nikogo przyczyną upadku.

11 Kto zaś nienawidzi swego brata, trwa w
ciemności i chodzi w ciemności. Nie wie, dokąd
zmierza, ponieważ ciemności oślepiły jego oczy. 12
Piszę do was, dzieci: odpuszczone są wam
grzechy ze względu na Jego imię. 13 Piszę do was,
ojcowie: znacie Tego, który jest od początku.
Piszę do was, młodzieńcy: zwyciężyliście Złego. 14
Napisałem do was, dzieci, że poznałyście Ojca.
Napisałem do was, ojcowie, że poznaliście Tego,
który jest od początku. Napisałem do was,
młodzieńcy, że jesteście mocni, a nauka Boża
trwa w was i zwyciężyliście Złego. 15 Nie miłujcie
świata ani tego, co jest na świecie. Jeżeli ktoś
miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.

16 Wszystko bowiem, co jest na świecie:
pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha ze
spraw doczesnych nie pochodzi od Ojca, lecz od
świata. 17 Świat jednak przemija, a z nim jego
pożądliwość. Kto natomiast wypełnia wolę Bożą,
trwa na wieki. 18 Dzieci, jest już ostatnia godzina i
- jak słyszeliście - antychryst przychodzi. Pojawiło
się nawet wielu antychrystów i po tym
poznajemy, że jest to ostatnia godzina. 19 Wyszli
oni spośród nas, lecz nie należeli do nas. Gdyby
bowiem należeli do nas, pozostaliby z nami.
Opuścili nas jednak, aby się ujawniło, że nie
wszyscy należą do nas. 20 Wy natomiast macie
namaszczenie od Świętego, którego wszyscy
znacie.

21 Nie napisałem wam, że nie znacie prawdy, ale
że ją znacie i wiecie, że żadne kłamstwo nie
pochodzi z prawdy. 22 Któż jest kłamcą jak nie ten,
kto nie uznaje, że Jezus jest Chrystusem?
Antychrystem jest ten, kto nie uznaje Ojca i Syna.
23 Każdy, kto nie uznaje Syna, nie ma też łączności
z Ojcem, a kto wyznaje Syna, ma także łączność z
Ojcem. 24 Niech trwa w was to, o czym słyszeliście
od początku. Jeżeli przetrwa w was to, o czym
słyszeliście od początku, to i wy będziecie trwać
w Synu i w Ojcu. 25 A obietnicą, którą On nam dał,
jest życie wieczne.

26 Napisałem wam o tym z powodu tych, którzy
wprowadzają was w błąd. 27 W was trwa
namaszczenie, które otrzymaliście od Niego i nie
potrzebujecie, żeby ktoś was pouczał. Jego
namaszczenie, które jest prawdziwe, a nie
fałszywe, poucza was o wszystkim. Trwajcie więc
w tym, czego was nauczył. 28 Dzieci, teraz trwajcie
w Nim, abyśmy gdy się ukaże, mieli pełną ufność
i nie zostali przez Niego zawstydzeni, gdy
przyjdzie. 29 Skoro wiecie, że On jest
sprawiedliwy, to uznajcie również, że każdy, kto
postępuje sprawiedliwie, z Niego się narodził.

1 J 3,1–24

Lekcja 4: s. 11, 15, 17

1 Zobaczcie, jak wielką miłością obdarzył nas
Ojciec, abyśmy zostali nazwani dziećmi Bożymi - i
nimi jesteśmy! Świat nie zna nas, ponieważ nie
poznał Jego. 2 Umiłowani, teraz jesteśmy dziećmi
Bożymi, a jeszcze się nie okazało, czym będziemy.
Wiemy, że gdy się to okaże, będziemy do Niego
podobni, gdyż ujrzymy Go takim, jakim jest. 3
Każdy, kto pokłada w Nim tę nadzieję, staje się
czysty, jak On jest czysty. 4 Każdy, kto popełnia
grzech, dopuszcza się bezprawia, bo grzech jest
bezprawiem. 5 Wiecie też, że On ukazał się po to,
aby zgładzić grzechy, a w Nim nie ma grzechu.

6 Każdy, kto trwa w Nim, nie grzeszy. Każdy, kto
grzeszy, nie widział Go ani Go nie poznał. 7 Dzieci,
niech was nikt nie wprowadza w błąd. Ten, kto
postępuje sprawiedliwie, jest sprawiedliwy, jak
On jest sprawiedliwy. 8 Kto natomiast popełnia
grzech, pochodzi od diabła, bo diabeł grzeszy od
początku. Syn Boży ukazał się po to, aby
zniszczyć dzieła diabła. 9 Każdy, kto się z Boga
narodził, nie popełnia grzechu, bo ma w sobie
zalążek życia Bożego. Nie może więc grzeszyć,
gdyż narodził się z Boga. 10 Po tym można
odróżnić dzieci Boże od dzieci diabła: każdy, kto
nie postępuje sprawiedliwie, nie pochodzi od
Boga, podobnie jak ten, kto nie miłuje swego
brata.

11 Takie bowiem jest orędzie, które słyszeliście od
początku, że mamy się wzajemnie miłować. 12 Nie
tak jak Kain! Pochodził on od Złego i zabił
swojego brata. A dlaczego go zabił? Bo jego czyny
były złe, czyny zaś jego brata - sprawiedliwe. 13
Nie dziwcie się więc, bracia, jeżeli świat was
nienawidzi. 14 My wiemy, że przeszliśmy ze
śmierci do życia, ponieważ miłujemy braci. Ten,
kto nie miłuje, trwa w śmierci. 15 Każdy, kto
nienawidzi swego brata, jest zabójcą, a wiecie, że
żaden zabójca, nie ma w sobie życia wiecznego.

16 Po tym rozpoznaliśmy miłość, że On oddał za
nas swoje życie. My także powinniśmy oddać
życie za braci. 17 Jeśli ktoś obfituje w bogactwa
świata i widząc swego brata w potrzebie, zamyka
przed nim swoje serce, jak może trwać w nim
miłość Boga? 18 Dzieci, nie miłujmy słowem ani
językiem, lecz czynem i prawdą. 19 Po tym
rozpoznamy, że jesteśmy z prawdy, i uspokoimy
przed Nim nasze serce. 20 Bo gdyby nawet serce
oskarżało nas, to Bóg jest większy od naszego
serca i wie wszystko.

21 Umiłowani, jeżeli serce nas nie oskarża, to pełni
ufności możemy stanąć przed Bogiem 22 i o co
poprosimy, otrzymamy od Niego, ponieważ
przestrzegamy Jego przykazań i czynimy to, co
się Jemu podoba. 23 A to jest Jego przykazanie,
abyśmy uwierzyli w imię Jego Syna Jezusa
Chrystusa i miłowali się wzajemnie zgodnie z
przykazaniem, jakie nam dał. 24 Kto więc
przestrzega Jego przykazań, trwa w Bogu, a Bóg
w nim. To, że Bóg w nas przebywa, rozpoznajemy
dzięki Duchowi, którego nam dał.

1 J 4,1–21

Lekcja 4: s. 14, 15, 17

1 Umiłowani, nie wierzcie każdemu duchowi, lecz
rozeznawajcie duchy, czy są od Boga, gdyż wielu
fałszywych proroków pojawiło się na świecie. 2 Po
tym rozpoznacie ducha Bożego: każdy duch, który
wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest
od Boga, 3 a każdy duch, który nie wyznaje
Jezusa, nie jest od Boga. Ten właśnie jest duchem
antychrysta, o którym słyszeliście, że ma przyjść,
a właściwie już jest na świecie. 4 Wy, dzieci, od
Boga jesteście i pokonaliście ich, bo Ten, który
działa w was, jest potężniejszy od tego, który
działa w świecie. 5 Oni są ze świata i dlatego
mówią językiem świata, a świat ich słucha.

6 My jesteśmy od Boga i każdy, kto zna Boga,
słucha nas, a kto nie jest od Boga, nie słucha nas.
Po tym rozpoznajemy ducha prawdy i ducha
fałszu. 7 Umiłowani, miłujmy się nawzajem, bo
miłość pochodzi od Boga, a każdy, kto miłuje,
narodził się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje,
nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. 9 Miłość Boża
ukazała się wśród nas przez to, że Bóg posłał na
świat swego Jednorodzonego Syna, abyśmy dzięki
Niemu mieli życie. 10 Na tym polega miłość, że nie
my umiłowaliśmy Boga, lecz On nas umiłował i
posłał swojego Syna jako ofiarę przebłagalną za
nasze grzechy.

11 Umiłowani, jeżeli Bóg nas tak umiłował, to my
również powinniśmy miłować się wzajemnie. 12
Boga nikt nigdy nie widział. Gdy jednak miłujemy
się wzajemnie, Bóg przebywa w nas, a Jego
miłość jest w nas doskonała. 13 Po tym
rozpoznajemy, że przebywamy w Nim, a On w
nas, gdyż udzielił nam ze swojego Ducha. 14 My
oglądaliśmy to i dajemy świadectwo, że Ojciec
posłał Syna, Zbawiciela świata. 15 Kto wyznaje, że
Jezus jest Synem Bożym, w tym przebywa Bóg, a
on w Bogu.

16 My to poznaliśmy i uwierzyliśmy miłości, którą
Bóg ma względem nas. Bóg jest miłością i kto
trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg przebywa w
nim. 17 Tak wydoskonaliła się w nas miłość, że z
pełną ufnością oczekujemy dnia sądu, ponieważ
na tym świecie jesteśmy podobni do Niego. 18
Tam, gdzie jest miłość, nie ma lęku, lecz
doskonała miłość odrzuca lęk, ponieważ lęk wiąże
się z karą. Kto natomiast się lęka, nie osiągnie
doskonałej miłości. 19 My miłujemy, ponieważ On
pierwszy nas umiłował. 20 Jeżeli ktoś powie:
"Miłuję Boga, a jednocześnie nienawidzi swego
brata, jest kłamcą. Kto nie miłuje swego brata,
którego widzi, nie może miłować Boga, którego
nie widzi.

21 Takie otrzymaliśmy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też swojego brata.

1 J 5,1–21

Lekcja 4: s. 8, 11, 15, 17

1 Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Chrystusem, narodził się z Boga. Każdy zaś, kto miłuje Tego, który zrodził, miłuje również Tego, który z Niego jest zrodzony. 2 Po tym rozpoznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i postępujemy zgodnie z Jego przykazaniami. 3 Miłość Boga polega na przestrzeganiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. 4 Wszystko bowiem, co z Boga zostało zrodzone, zwycięża świat. A tym zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara. 5 Bo kto zwycięża świat, jak nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

6 Jezus Chrystus jest tym, który przyszedł przez wodę i krew. Nie dzięki wodzie jedynie, lecz dzięki wodzie i krwi. Duch daje o tym świadectwo, bo Duch jest prawdą. 7 Jest więc trzech świadków: 8 Duch, woda i krew, a ci trzej stanowią jedno. 9 Jeżeli przyjmujemy świadectwo ludzi, to świadectwo Boga jest ważniejsze, bo Bóg zaświadczył o swoim Synu. 10 Kto wierzy w Syna Bożego, nosi w sobie świadectwo o Nim. Kto nie wierzy Bogu, czyni Go kłamcą, bo nie uwierzył świadectwu, jakie Bóg dał o swoim Synu.

11 A świadectwo to jest takie, że Bóg dał nam życie wieczne, które jest życiem w Jego Synu. 12 Kto przyjmuje Syna, ma życie. Kto nie przyjmuje Syna Bożego, nie ma życia. 13 Napisałem to wam, wierzącym w imię Syna Bożego, abyście wiedzieli, że macie życie wieczne. 14 A taka jest pełna ufność, którą w Nim pokładamy, że gdy Go prosimy o to, co zgadza się z Jego wolą, On nas wysłuchuje. 15 Jeśli więc wiemy, że nas wysłuchuje, gdy Go prosimy, wiemy też, że spełni to, czego oczekujemy.

16 Jeżeli ktoś zobaczy swego brata popełniającego grzech, który nie prowadzi do śmierci, niech się modli, a wyprosi mu życie. Dotyczy to grzechów nieprowadzących do śmierci. Jest też grzech prowadzący do śmierci, lecz nie o nim mówię, zalecając modlitwę. 17 Wszelka niesprawiedliwość jest grzechem. Jest jednak grzech, który nie sprowadza śmierci. 18 Wiemy, że każdy, kto się narodził z Boga, nie grzeszy, bo strzeże go Narodzony z Boga i Zły nie ma do niego dostępu. 19 Wiemy, że jesteśmy od Boga, ale cały świat spoczywa w mocy Złego. 20 Wiemy też, że Syn Boży przyszedł i dał nam umysł zdolny do poznawania Prawdziwego. Należymy więc do Prawdziwego, do Jego Syna, Jezusa Chrystusa. On jest prawdziwym Bogiem i życiem wiecznym.

21 Dzieci, strzeżcie się bożków!